

January 2025 | RO

This page is also available in:

- ES
- BG
- CS
- DA
- EN
- DE
- ET
- FR
- EL
- GA
- HR
- IT
- LV
- LT
- HU
- MT
- NL
- PL
- PT
- FI
- SK
- SL
- SV

Available Languages:

EDITORIAL

Cuvânt înainte al pre?edintelui CESE

În 2025, avem o responsabilitate comună pentru a construi o Europă mai puternică

Odată cu intrarea în 2025, Președinția poloneză a Consiliului Uniunii Europene subliniază nevoia unor acțiuni urgente și hotărâte în abordarea provocărilor complexe care stau la baza prezentului și viitorului Europei. În cadrul temei generale a securității, conducerea Poloniei promite să ne călăuzească de-a lungul acestui an esențial pentru reziliența, coeziunea și progresul UE.

Prioritățile prezentate de Președinția poloneză reflectă o abordare cuprinzătoare a securității în numeroasele sale dimensiuni. Prioritizarea securității interne, cu accent pe protejarea frontierelor și combaterea dezinformării, reprezintă răspunsul la necesitatea de a fi vigilenți în ce privește amenințările emergente. Securitatea externă se va concentra pe consolidarea capabilităților de apărare, pe încurajarea inovării și pe accelerarea eforturilor de extindere pentru a asigura stabilitatea în vecinătatea noastră. Între timp, securitatea economică, energetică, alimentară și sanitară va rămâne esențială pentru asigurarea independenței Europei și a bunăstării cetățenilor săi.

În cadrul Comitetului Economic și Social European (CESE), suntem pregătiți să sprijinim pe deplin agenda Președinției, valorificând rolul nostru unic de voce a societății civile. CESE va contribui în mod activ la discuțiile privind modul de protejare a competitivității Europei, asigurându-se, în același timp, că nimeni nu este lăsat în urmă în tranzițiile cu care ne confruntăm – digitală, ecologică sau economică.

Anul acesta stă, de asemenea, sub semnul unei reînnoiri politice, odată cu începutul noului mandat al Comisiei Europene, prilej și nouă oportunitate de a modela cadrele de politică și de a pune în aplicare inițiative care răspund așteptărilor cetățenilor europeni. CESE își va asuma rolul care îi revine în sprijinirea acestui nou capitol, asigurându-se că perspectivele societății civile și ale partenerilor sociali se află în centrul procesului decizional al UE.

În perspectiva anului 2025, ne reamintim responsabilitatea comună de a construi o Europă mai puternică și mai favorabilă incluziunii. CESE va continua să pledeze pentru statul de drept, dezvoltarea durabilă și coeziunea socială, asigurându-se că contribuțiile societății civile modelează prioritățile agendei UE. Împreună cu Președinția poloneză, vom depune eforturi pentru a aborda

provocările presante de astăzi, deschizând totodată calea către o Europă sigură, competitivă și unită pentru generațiile viitoare.

Oliver Röpke

Președintele CESE

DATE ÎN AGEND?

23 ianuarie 2025

Proiecția filmului „Flow”, candidat la Premiul LUX – Premiul european de film al publicului 2025

3 februarie 2025

Justiția socială în era digitală

18 februarie 2025

Către summitul mondial privind handicapul: pentru o dezvoltare și o acțiune umanitară incluzive în materie de handicap

26-27 februarie 2025

Sesiunea plenară a CESE

INVITATUL-SURPRIZ?

Răspunsul UE la situația post-Assad din Siria se confruntă cu provocări care pun în balanță nevoile umanitare, politica în domeniul migrației și stabilizarea și reconstrucția țării. Politica internă și considerentele pe termen scurt riscă să dea prioritate și să grăbească returnările, în pofida faptului că abordările coordonate și echilibrate ar putea juca roluri esențiale în stabilizarea Siriei și în promovarea unei dezvoltări pe termen lung, scrie invitatul surpriză al CESE Info, Alberto-Horst Neidhardt, un expert de vârf în materie de migrație în cadrul Centrului European de Politici.

Alberto-Horst Neidhardt *este analist politic principal și șef al programului „Diversitate europeană și migrație” din cadrul Centrului European de Politici (EPC). Cercetările sale se concentrează asupra legislației și politicilor în materie de azil și migrație, a drepturilor cetățenilor UE, a dezinformării și asupra politicilor în domeniul migrației. A obținut un doctorat în drept european de la Institutul Universitar European. Predă la Universitatea Catolică din Lille pe tema politicilor în materie de migrație și mobilitate, a guvernanței UE și a eticii în domeniul elaborării de politici.*

SIRIA POST-ASSAD: ABORDAREA UE CU PRIVIRE LA RETURN?RILE ÎN SIRIA POATE FI UN PUNCT DE COTITUR? AL POLITICII ÎN DOMENIUL MIGRA?IEI

Alberto-Horst Neidhardt

La o lună de la încetarea regimului brutal al lui Bashar al-Assad, răspunsul oficial al UE rămâne în mare măsură limitat la anunțarea asistenței pentru dezvoltare și stabilizare economică. Nu este clar dacă și când vor fi ridicate sancțiunile împotriva Siriei. Sprijinul european va depinde de protecția minorităților și de alte garanții, care rămân incerte. Dinamica politică, de securitate și umanitară complexă a Siriei sugerează că o consolidare democratică va fi lungă și dificilă. Este un test pentru capacitatea UE de a vorbi cu o singură voce și de a acționa împreună cu privire la viitorul țării. În schimb, unele țări europene nu au ezitat să pună accentul pe o prioritate imediată și comună: repatrierea sirienilor strămutați. În decembrie, la doar câteva zile după ce regimul Assad a pierdut orașul Damasc, Austria – unde liderul FPÖ, Herbert Kickl, a primit mandatul de a forma un nou guvern – a anunțat acordarea unui „bonus de returnare” și un program de deportare pentru persoanele cu cazier judiciar. În Țările de Jos, guvernul de coaliție condus de naționalistul de dreapta Geert Wilders intenționează să identifice zone sigure pentru returnări. Germania a anunțat, de asemenea, că protecția acordată sirienilor va fi „revizuită și revocată” în cazul în care țara se stabilizează. Alte țări europene au făcut declarații similare sau urmăresc îndeaproape situația. În acest context, chiar și decizia privind ridicarea sancțiunilor poate fi determinată mai degrabă de obiectivul de punere în aplicare a returnărilor decât de o schimbare a opiniilor cu privire la noua conducere a Siriei.

În situația în care sprijinul pentru partidele de extremă dreaptă și anti-migrație crește în întreaga Europă – iar alegerile federale din Germania se arată la orizont –, viziunea statelor membre cu privire la Siria riscă să fie dictată de priorități interne și de calcule electorale pe termen scurt. Între 2015 și 2024, peste un milion de sirieni au primit protecție din partea statelor membre ale UE, majoritatea în Germania. Prezența lor a devenit o problemă politică și societală controversată. În contextul unor incidente de securitate larg mediatizate, al inflației ridicate și al creșterii costurilor energiei, publicul din multe țări care găzduiesc refugiați este tot mai puțin primitor. În urma acestei schimbări a percepției, retorica și politicile ostile au devenit o normalitate. În ciuda solicitărilor Comisiei Europene și ale UNHCR de a adopta o abordare prudentă

în ceea ce privește returnările, această dinamică ar putea determina guvernele europene să le accelereze, chiar și unilateral.

De la căderea regimului Assad în decembrie, peste 125 000 de refugiați s-au întors deja în Siria, în principal din țările învecinate. Totuși, perspectivele lor sunt sumbre. Chiar și înainte de evenimentele recente, peste jumătate din populația Siriei s-a confruntat cu insecuritate alimentară, trei milioane de persoane suferind de foamete gravă. Întrucât multe case au fost distruse în conflict, adăposturile sunt deja la capacitate maximă. Potrivit UNHCR, este nevoie de aproape 300 milioane EUR pentru cei care se întorc, pentru adăpost, hrană și apă. Deși UE și statele membre ar trebui să elaboreze abordări coordonate pentru a facilita repatrierea sigură și voluntară a sirienilor pe termen lung, în acest context, prioritatea imediată ar trebui să fie abordarea nevoilor umanitare ale țării. Presiunea exercitată asupra refugiaților pentru a se întoarce rapid într-o țară afectată de război și instabilă ar putea avea consecințe opuse celor scontate, limitând și mai mult accesul la alimente, energie și adăpost. Returnările la scară largă ar putea, de asemenea, să perturbe structura etnică și socioeconomică a regiunilor deja fragile. O abordare echilibrată și durabilă este justificată și de contribuția potențială a diasporei siriene la eforturile de reconstrucție. Țara va avea nevoie de ingineri, medici, administratori și profesori, și de muncitori cu diferite niveluri de competențe. Sirienii au dobândit competențe și experiență valoroase în Europa în toate sectoarele relevante, inclusiv în educație, construcții și asistență medicală, dar recrutarea profilurilor adecvate nu va fi ușoară. Nici întoarcerea permanentă nu ar fi o condiție prealabilă pentru a contribui la reconstrucție: transferul de bani din Europa ar putea juca un rol crucial în reducerea sărăciei și în dezvoltarea durabilă. Prin implicarea diasporei, sirienii cu reședința în Europa ar putea contribui și la consolidarea legăturilor diplomatice și culturale dintre UE și Siria post-Assad.

Cu toate acestea, statele membre pot să întâmpine dificultăți în a adopta o abordare echilibrată și să nu reușească să urmărească o agendă coordonată. Unele țări ar putea acorda prioritate stabilității pe termen lung și reconstrucției Siriei, permițând ca returnările să aibă loc în mod spontan. Altele se pot grăbi să ofere stimulente financiare pentru repatrierea voluntară sau chiar să revizuiască sistematic statutul sirienilor de îndată ce situația umanitară se îmbunătățește, chiar și numai ușor. Cu toate acestea, punerea în aplicare a unei revizuiri sistematice a statutului de refugiat se va confrunta cu obstacole juridice semnificative și va implica costuri financiare și administrative considerabile. Între timp, orice fel de stimulente pentru întoarcere vor trebui să țină seama de faptul că majoritatea sirienilor strămutați în Europa s-au stabilit deja aici, peste 300 000 dintre aceștia dobândind cetățenia UE. În același timp, perspectivele economice și de muncă sumbre ale țării îi pot descuraja chiar și pe cei mai motivați să se întoarcă. O chestiune fundamentală, în acest context, va fi dacă sirienilor li se vor permite așa-numite „mișcări pendulare” – întoarcere pentru perioade limitate, în timp ce țările-gazdă europene continuă să ofere oportunități durabile pentru o întoarcere mai permanentă. Aceste întrebări vor fi în mod inevitabil interconectate cu discuții mai ample privind politica UE în domeniul migrației. Viitoarele negocieri privind reforma Directivei UE privind returnările , pentru care se așteaptă în curând o propunere din partea Comisiei Europene, ar putea câștiga un impuls decisiv în funcție de evoluția discuțiilor cu privire la returnările sirienilor. Însă reforma directivei ar putea, în mod similar, să ducă la apariția unor noi diviziuni între statele membre ale UE. Având în vedere că politicile în domeniul migrației necesită o regândire fundamentală pentru a înfrunta în mod eficace provocările actuale, abordarea UE în ceea ce privește sirienii strămutați va constitui probabil un prim punct critic de cotitură în noul ciclu.

SCURT ?I LA OBIECT

UE se confruntă cu o criză gravă a locuințelor, determinată de creșterea chiriilor, prețurile neaccesibile ale bunurilor imobile și salariile rămase în urma inflației. Pentru a remedia eșecul pieței în sectorul locuințelor, CESE solicită acțiuni urgente și o strategie solidă a UE în domeniul locuințelor, scrie Thomas Kattnig, raportorul avizului CESE pe tema Locuințele sociale decente, durabile și la prețuri accesibile în UE.

CESE PREZINT? SOLU?II PENTRU DEP?? IREA CRIZEI LOCUIN?ELOR DIN EUROPA

Thomas Kattnig

Mărirea chiriilor, creșterea prețurilor proprietăților imobiliare și salariile care nu țin pasul cu inflația fac ca locuințele să fie inaccesibile pentru un număr tot mai mare de persoane. Criza locuințelor din UE este reală.

Această situație duce la creșterea costurilor asistenței medicale, la pierderi de productivitate, la daune aduse mediului și la consecințe economice negative datorate scăderii puterii de cumpărare.

În calitate de voce a societății civile organizate, CESE consideră că trebuie luate măsuri urgente pentru a remedia disfuncționalitățile pieței în sectorul locuințelor. Prin urmare, solicită Comisiei să colaboreze cu Parlamentul, cu statele membre și cu societatea civilă pentru a elabora un pachet cuprinzător de măsuri ale UE de stabilire a condițiilor-cadru și a dreptului la locuință, în conformitate cu Pilonul european al drepturilor sociale și cu Carta drepturilor fundamentale.

Prin urmare, salutăm numirea unui comisar pentru energie și locuințe și anunțul că în următoarele 100 de zile va fi prezentat un plan european pentru locuințe la prețuri accesibile. Avem nevoie, printre altele, de un registru de transparență la nivelul UE pentru tranzacțiile imobiliare, de o coordonare mai rațională, de proceduri de autorizare mai eficiente, de o mai bună planificare a teritoriului, de terenuri accesibile pentru locuințe sociale, de mai multe investiții în renovare și în construcții ecologice, precum și de programul „Locuință înainte de toate”, pentru a oferi din nou persoanelor fără adăpost securitate și perspective. Solicităm ca locuința să fie recunoscută ca un drept fundamental și nu ca o marfă, prin consacrarea acesteia în legislația primară a UE.

În același timp, suntem de acord cu raportul Letta, potrivit căruia accesul la locuințele sociale trebuie să fie definit în sens mai larg în legislația privind ajutoarele de stat.

În plus, CESE solicită o creștere semnificativă a sprijinului financiar pentru locuințele sociale. În primul rând, investițiile publice în locuințele sociale trebuie excluse din domeniul de aplicare al normelor privind datoria

din cadrul Pactului de stabilitate și de creștere. În al doilea rând, dezvoltatorii imobiliari și cooperativele non-profit, precum și municipalitățile, ar trebui să poată obține împrumuturi pe termen lung, fără dobândă, de la Banca Europeană de Investiții, fie direct, fie prin intermediul platformei de investiții planificate.

Închirierile de locuințe pe termen scurt, care reprezintă o problemă în numeroase mari orașe europene, reduc și mai mult volumul de locuințe disponibile. Pentru a aborda acest fenomen și pentru a le permite statelor membre să ia măsuri adecvate, este necesar ca UE să pună în aplicare un set de instrumente printre care să se numere impozitele pentru clădirile rezidențiale vacante și plafonarea chiriilor.

De asemenea, trebuie să se acorde o atenție deosebită a) satisfacerii nevoilor în materie de locuințe ale tinerilor prin programe specifice, cum ar fi „Locuință înainte de toate pentru tineret” (*Housing First for Youth* -HF4Y) și b) includerii persoanelor cu handicap.

Pentru a se asigura că locuințele nu sunt doar accesibile, ci și durabile, renovarea și reabilitarea clădirilor ar trebui să fie prioritare în raport cu construirea de noi clădiri. Pentru a înlesni renovarea clădirilor, solicităm o combinație de măsuri obligatorii și de măsuri de sprijin, astfel încât să se ia măsuri echitabile în domeniul climei. Sunt necesare instrumente de finanțare pentru a permite tuturor persoanelor să efectueze renovări termice și energetice, indiferent de situația lor financiară. În același timp, trebuie stabilite obligații pentru proprietari, în special pentru cei care își închiriază bunurile, cu scopul de a proteja chiriașii de creșterile excesive ale chiriilor datorate transferării costurilor de la proprietari la chiriași.

În cele din urmă, subliniem că criza locuințelor nu numai că afectează negativ calitatea vieții cetățenilor europeni, ci amenință și buna funcționare a pieței interne a UE. Prin urmare, este necesară o strategie a UE în domeniul locuințelor pentru a crește oferta de locuințe, a introduce măsuri de reducere a costurilor de construcție, a contribui la perfecționarea forței de muncă, a crește productivitatea și a îmbunătăți performanța de mediu a sectorului construcțiilor.

O ÎNTREBARE ADRESAT?...

În aprilie 2024, Enrico Letta și-a publicat mult așteptatul raport privind viitorul pieței unice a UE, intitulat *Much More Than A Market* ("Mult mai mult decât o piață"). În cursul sesiunii plenare din ianuarie, CESE a adoptat un aviz intitulat *„Cum pot fi sprijinite entitățile din economia socială în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat: câteva reflecții în urma sugestiilor cuprinse în raportul întocmit de Enrico Letta”*. L-am întrebat pe raportorul avizului, Giuseppe Guerini, în ce măsură și de ce s-a inspirat din raportul Letta care, printre altele, solicită instituțiilor europene să îmbunătățească cadrul juridic pentru ajutoarele de stat și să permită întreprinderilor din economia socială să obțină mai ușor împrumuturi și finanțare. Pe baza concluziilor acestui raport, cum intenționează CESE să sprijine întreprinderile respective în vederea respectării normelor privind ajutoarele de stat?

ASIGURAREA UNUI SPRIJIN FINANCIAR ECHITABIL PENTRU ENTIT??ILE DIN ECONOMIA SOCIAL? ÎN CADRUL NORMELOR UE

Giuseppe Guerini

După cum arată titlul raportului Letta, Uniunea Europeană și sistemul său economic și de afaceri sunt mult mai mult decât o piață. Acest lucru se datorează faptului că, încă de la început, Uniunea Europeană a ales să fie o economie socială de piață, în care prosperitatea economică implică nu numai acumularea de bogăție, ci și capacitatea de a garanta că bogăția obținută prin comerț și realizată pe piețe aduce beneficii tuturor.

Astfel, întreprinderile din economia socială formează un ecosistem care asigură solidaritatea prin intermediul întreprinderilor, un model util pentru organizațiile private care acționează totuși în interesul general.

Acest fapt este recunoscut în raportul Letta și s-a reflectat deja în planul de acțiune și în recomandarea privind economia socială. Raportul invită instituțiile UE să recunoască caracteristicile specifice ale întreprinderilor din economia socială, să adapteze normele privind piața internă și concurența și să îmbunătățească cadrul juridic pentru ajutoarele de stat pentru a facilita accesul întreprinderilor din economia socială la împrumuturi și finanțare.

CESE a jucat un rol esențial în asigurarea faptului că instituțiile europene și internaționale recunosc scopul și rolul întreprinderilor din economia socială. Comitetul a participat la numeroase inițiative și a adoptat numeroase avize în cadrul activității sale, care au avut ca rezultat un plan de acțiune pentru economia socială în 2021 și o recomandare adresată statelor membre în 2023. În plus, în avizele sale privind politica în domeniul concurenței și ajutoarele de stat pentru serviciile de interes economic general, CESE a subliniat necesitatea de a majora pragurile pentru acordarea ajutoarelor *de minimis* și a contribuit la modificările aduse regulamentului adoptate la sfârșitul anului 2023. Solicitările formulate în raportul Letta de a adapta Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare și de a îmbunătăți finanțarea sunt în conformitate cu solicitările CESE din diferite avize din 2022 și 2023. De aceea, dorim să facem acest aviz mai cunoscut și, astfel, să contribuim în continuare la recunoașterea economiei sociale. Dorim să facem mai mulți oameni conștienți de beneficiile reglementării eficiente a concurenței și a ajutoarelor de stat atât pentru întreprinderile din economia socială, cât și pentru întregul sistem de servicii de interes general.

?TIRILE CESE

Pre?edintele Consiliului European, António Costa, solicit? ajutorul societ??ii civile în realizarea viziunii sale privind o Europ? mai puternic? ?i mai competitiv?

António Costa, noul președinte al Consiliului European, a dedicat prima sa prezență în cadrul Comitetului Economic și Social European (CESE) prezentării priorităților-cheie pentru UE. El subliniază competitivitatea ca fundament al prosperității Europei, subliniind importanța combinării acesteia cu drepturile sociale pentru a construi un viitor durabil. Președintele CESE, dl Oliver Röpke, a reiterat acest lucru, afirmând: „Competitivitatea trebuie să funcționeze pentru cei mulți, nu doar pentru unii.”

Luând cuvântul în sesiunea plenară a CESE la doar câteva zile de la preluarea mandatului, la 1 decembrie, **dl Costa** a solicitat acțiuni colective urgente. „Suntem pe drumul cel bun. Diagnosticul a fost făcut, avem propuneri ambițioase, dar trebuie să dăm dovadă de voință politică. Trebuie să ne concentrăm pe creștere, locuri de muncă și o Europă socială, astfel încât tânăra generație de astăzi să poată privi înapoi și să spună: acesta a fost momentul în care ne-am asigurat prosperitatea.”

Competitivitatea și reformele adaptate se află în centrul agendei dlui Costa. El propune reînnoirea pieței unice, eliminarea reglementărilor inutile și investiții în competențe și inovare pentru a consolida economia Europei. „Avem nevoie de întreprinderi puternice – nu pentru că sunt mai ieftine, ci pentru că inovează cu idei și cu o forță de muncă calificată”, a declarat el. Dl Costa a solicitat, de asemenea, reforme bazate pe performanță inspirate de NextGenerationEU: „Aceasta este o logică solidă pentru viitor”. El a îndemnat statele membre să abordeze cu deschidere următorul buget al UE.

„Competitivitatea nu se referă doar la obiective economice; este vorba despre crearea de oportunități pentru toți europenii și de promovarea rezilienței”, a declarat **dl Röpke**. „Creșterea economică trebuie să meargă mână în mână cu progresul social, asigurându-se că nimeni nu rămâne în urmă.”

Dl Costa salută rolul CESE în promovarea dialogului social, numindu-l „modelul european” pentru conectarea cu cetățenii. „Dialogul social ne permite să găsim soluții durabile prin negocieri constante între diferiți reprezentanți ai societăților noastre. Acest lucru este vital, în special în prezent”, a declarat el.

Dezbaterea în plen a abordat principalele preocupări, inclusiv locuințele, migrația și costurile energiei – aspecte identificate de dl Costa drept priorități. Dl Röpke subliniază necesitatea unor soluții practice, subliniind investițiile în educație, recalificare, locuințe la prețuri accesibile și tranziția verde. „CESE este pe deplin angajat să facă auzită vocea societății civile în procesul de construire a unei Europe favorabile incluziunii, reziliente și pregătite pentru provocările viitorului.” (gb)

Locuin?ele trebuie s? fie un drept fundamental, afirm? primul forum al CESE pe aceast? tem?

Dreptul la locuință trebuie considerat un drept fundamental, care să garanteze o locuință decentă și durabilă pentru toți europenii, inclusiv pentru tineri și grupurile vulnerabile.

Acesta este apelul ferm lansat de participanții la Forumul CESE privind locuințele, care a avut loc pentru prima dată la 5 decembrie 2024, în cadrul sesiunii plenare a Comitetului. Dezbaterea care a avut loc cu această ocazie a adus laolaltă vorbitori importanți și a dus la adoptarea unui aviz pe această temă.

În urma numirii dlui **Dan Jørgensen** în funcția de comisar pentru energie și locuințe, președintele CESE, dl **Oliver Röpke**, a salutat decizia istorică de a crea un portofoliu specific privind locuințele în cadrul noii Comisii. **Dl Röpke** a declarat: „Locuința este un drept fundamental, nu un privilegiu, și nu putem accepta excluderea populațiilor vulnerabile de la această necesitate esențială. În contextul în care ne confruntăm cu o criză gravă a locuințelor care afectează aproape fiecare stat membru, subliniez nevoia urgentă de a se garanta că locuințele accesibile ca preț, durabile și decente devin o realitate pentru toți.”

Pledând pentru o nouă perspectivă care să considere locuințele o infrastructură vitală pentru societate, pe picior de egalitate cu sănătatea și educația, dl **Bent Madsen**, președintele *Housing Europe*, a afirmat: „Salutăm viziunea noului comisar pentru locuințe, care a afirmat că abordarea noastră ar trebui să se bazeze pe valori, norme și investiții. Suntem pregătiți, în calitate de cooperativă publică și furnizor de locuințe sociale, să arătăm modul în care se pot livra locuințele de care au nevoie cetățenii și societățile noastre.”

În avizul pe tema *„Locuințe sociale decente, durabile și la prețuri accesibile în UE”*, elaborat de dnii **Thomas Kattnig** și **Rudolf Kolbe**, CESE recunoaște că a existat o disfuncționalitate a pieței locuințelor. Aceasta trebuie abordată prin îmbunătățirea condițiilor-cadru, cum ar fi datele, coordonarea, procedurile de aprobare și normele de amenajare a teritoriului, prin instituirea dreptului fundamental la locuință, prin asigurarea unei finanțări suficiente, prin punerea în aplicare a abordării „locuința înainte de toate” pentru persoanele fără adăpost și prin concentrarea mai mare pe durabilitate și pe nevoile tinerilor. (mp)

Nu numai sportivi paralimpici, ci ?i sportivi de nivel înalt

În cadrul sesiunii sale plenare din 5 decembrie de la Bruxelles, CESE a organizat o dezbatere pentru a sărbători Ziua Internațională a Persoanelor cu Handicap și, totodată, spiritul olimpic.

CESE a sărbătorit atât Ziua Internațională a Persoanelor cu Handicap, cât și spiritul olimpic, invitând personalități din lumea sportului paralimpic – inclusiv campionul paralimpic belgian **Joachim Gérard**.

În deschiderea sesiunii, președintele CESE, **Oliver Röpke**, a declarat: „Această dezbatere subliniază necesitatea urgentă de a aborda decalajul în materie de ocupare a forței de muncă cu care se confruntă persoanele cu handicap. În pofida cadrelor juridice existente, mult prea multe persoane sunt excluse de pe piața forței de muncă din cauza obstacolelor persistente. CESE solicită să se ia măsuri pentru a crea locuri de muncă favorabile incluziunii, pentru a elimina obstacolele sistemice și pentru a asigura egalitatea de șanse pentru toți. O Europă cu adevărat favorabilă incluziunii nu trebuie să lase pe nimeni în urmă.”

Joachim Gérard, campion belgian de tenis în scaun cu rotile, a declarat în cadrul sesiunii plenare că, atunci când a început să joace tenis, a fost adesea întâmpinat cu reacții de surprindere, și chiar cu proteste, imputându-i-se că „strică terenul” cu scaunul său cu rotile. „În ultimii 10 ani, am înregistrat progrese uriașe în ceea ce privește rolul persoanelor cu mobilitate redusă în lumea sportului. Am participat la un număr mare de turnee de tenis de Grand Slam în întreaga lume și, grație acestor competiții și Jocurilor Paralimpice, am sentimentul că sunt din ce în ce mai acceptat ca sportiv de nivel înalt. Nu numai ca sportiv paralimpic, ci și ca sportiv de nivel înalt.”

Anne d’Ieteren, președinta Federației belgiene francofone pentru sportul persoanelor cu handicap (La Ligue Handisport Francophone), a subliniat că, în pofida succeselor mari demonstrate cu ocazia Jocurilor Paralimpice, există încă multe obstacole în viața de zi cu zi a persoanelor cu handicap. „Un număr semnificativ de instalații sportive le sunt încă inaccesibile, având spații de parcare inadecvate sau nefiind proiectate în mod corespunzător. Aceste probleme pot părea minore, dar efectul lor cumulativ poate exclude aceste persoane și descuraja participarea lor”, a precizat ea.

Aurel Laurențiu Plosceanu, vicepreședintele CESE responsabil cu comunicarea, le-a urat bun venit **dlui Gérard** și **dnei d’Ieteren** și a afirmat că „Prezența și palmaresul lor ne reamintesc cât de mult excelența atletică poate fi o sursă de inspirație pentru toți cei care se străduiesc să-și valorifice pe deplin potențialul, demonstrând totodată rolul esențial pe care îl joacă persoanele cu handicap în societatea noastră și, în special, în lumea sportivă”.

Christophe Lefèvre, președintele Grupului permanent privind drepturile persoanelor cu handicap din cadrul CESE, a pledat în favoarea instituirii unui mecanism european de accesibilitate dotat cu indicatori în materie, care să acopere domenii precum locuințele durabile, sportul, justiția și educația, în timp ce **Pietro Vittorio Barbieri**, membru al acestui grup permanent, a adăugat că „este esențial ca toate persoanele cu handicap care trăiesc în Europa să aibă acces la sport și educație, astfel încât să beneficiem cu toții de aceleași privilegii în cadrul societății”. (lm)

Societatea civil? – vector al schimb?rii pe continentul african

La sesiunea sa plenară din decembrie, CESE a găzduit o dezbatere privind democrația în Africa cu reprezentanți ai Consiliului Economic și Cultural al Uniunii Africane (ECOSOCC al

UA). Ambele părți au convenit că societatea civilă este forța motrice a unui parteneriat UE-Africa de succes, bazat pe egalitate, care promovează dialogul civil și social.

În cadrul dezbaterii în plen a fost adoptat, de asemenea, avizul *„Democrația în Africa – situația actuală și perspective viitoare". Ce rol poate juca CESE?*. Cu această ocazie, CESE și-a reiterat angajamentul de a consolida parteneriatul strategic cu Uniunea Africană, sprijinind inițiativa privind o întreprindere comună care să promoveze valorile democrației, ale dialogului incluziv și ale dezvoltării durabile. La începutul acestui an, CESE și ECOSCOCC UA au semnat un memorandum de înțelegere.

Adresându-se plenului în numele președintelui în exercițiu al ECOSOCC,**Khalid Boudali**, dl **Kyeretwie Osei**, șef pentru programe din cadrul Uniunii Africane a ECOSOCC, a declarat: „Jucăm un rol important în consolidarea instituțiilor prin faptul că stabilizăm instituțiile democratice pe întregul continent, arătând că suntem în măsură să instituim o bună guvernanță prin eliminarea și reducerea corupției și prin crearea de spații pentru exprimarea cetățenilor, printre altele. Societatea civilă se află în centrul acestui obiectiv."

Oliver Röpke, președintele CESE, a subliniat: „Cooperarea cu ECOSOCC a UA este esențială pentru promovarea rolului societății civile în Africa. Societatea civilă ar trebui să participe la procesul decizional și să abordeze și alte provocări, cum ar fi schimbările climatice, dezvoltarea durabilă și migrația".

În avizul său, CESE abordează aceste provocări și consideră că, împreună cu reprezentanții recunoscuți ai platformelor societății civile africane, poate contribui la promovarea valorilor democratice și a drepturilor omului și la apărarea regimurilor democratice din Africa.

Carlos Trindade, membru al CESE și raportor al avizului, menționează că abordarea europeană a dezvoltării democrației în Africa ar trebui să se bazeze pe o relație între egali, ținând seama de complexitatea continentului în ceea ce privește dezvoltarea economică, diversitatea și interesele geopolitice.

Sifa Chiyoge Buchekabiri, directoare regională și directoare generală a Alianței Cooperatiste Internaționale - Africa (ICA-Africa), a vorbit despre importanța capacitării femeilor în Africa. „Promovarea emancipării femeilor este esențială, deoarece femeile sunt adesea coloana vertebrală a gospodăriilor lor. Prin urmare, capacitarea femeilor nu reprezintă doar un ajutor individual, ci un atu pentru întreaga comunitate".

O tranzi?ie just? pentru Europa: CESE solicit? politici ecologice echitabile ?i incluzive

Pe măsură ce UE se îndreaptă către neutralitatea climatică, CESE solicită o tranziție echitabilă și incluzivă. Într-un aviz recent, CESE subliniază necesitatea unor eforturi coordonate pentru a se asigura că, atunci când se îndeplinesc obiective climatice ambițioase, nimeni nu este lăsat în urmă. Aceste recomandări se aliniază la prioritățile Comisiei Europene pentru perioada 2024-

2029, abordând problema locurilor de muncă, a competențelor, a bunăstării sociale și a disparităților regionale.

CESE pledează pentru un pachet cuprinzător de politici pentru o tranziție justă, care să ofere flexibilitate statelor membre pentru a aborda propriile circumstanțe specifice. Evidențiind dialogul social și negocierile colective drept instrumente-cheie, CESE propune, de asemenea, cartografierea lacunelor în materie de competențe, programe de formare incluzive, planuri transparente de tranziție ale întreprinderilor, o mai bună consultare a lucrătorilor și integrarea principiilor tranziției juste în cadrele UE, cum ar fi Pilonul european al drepturilor sociale.

„Dorim ca tranziția justă să fie o poveste în care echitatea, reziliența și durabilitatea deschid calea către un viitor mai ecologic și mai favorabil incluziunii”, a declarat Dirk Bergrath, raportorul avizului.

Pentru a realiza ambițiile Europei în materie de climă – o reducere cu 75 % a emisiilor până în 2030 și zero emisii nete până în 2050 –, echitatea trebuie integrată în politici, se subliniază în acest aviz al CESE. Munca decentă, incluziunea socială și reducerea sărăciei sunt priorități esențiale când vine vorba despre sprijinul public și succesul Pactului verde european.

În plus, CESE subliniază sprijinul specific pentru regiunile afectate în mod disproporționat de tranziția verde. Cartografierea nevoilor regionale și a tranzițiilor sectoriale este esențială: Observatorul pentru o tranziție justă monitorizează progresele înregistrate și se asigură că nicio comunitate nu este trecută cu vederea.

Pentru a elimina deficitele de finanțare, este esențial să se extindă Fondul pentru o tranziție justă, să se mobilizeze investițiile private și să se alinieze instrumentele financiare ale UE. Condiționalitățile sociale și de mediu vor asigura o alocare echitabilă, cu accent pe formare și protecție pentru grupurile vulnerabile. (ks)

Ziua european? a consumatorului a CESE: UE ar trebui s? î?i men?in? angajamentul fa?? de Pactul albastru

Ediția din 2024 a Zilei europene a consumatorului a abordat tema *„Provocări legate de apă: explorarea perspectivelor consumatorilor – Dezvoltarea Pactului albastru al UE.* **Evenimentul a subliniat necesitatea unei gospodăriri durabile a apei, a îmbunătățirii infrastructurii și a educației consumatorilor pentru a se asigura că apa rămâne accesibilă pentru toți europenii.**

Astfel cum a rezultat în urma Zilei europene a consumatorului, organizată de **Comitetul Economic și Social European (CESE)** la 9 decembrie, prețul apei urmează să crească cu 25 % până în 2030, iar UE va trebui să investească peste 250 miliarde EUR pentru a răspunde nevoilor Europei în materie de apă și pentru a construi o societate în care toată lumea să aibă acces la apă curată, la prețuri abordabile.

Apa devine o resursă limitată, chiar și în Europa: 30 % dintre europeni se confruntă cu stres hidric cel puțin o dată pe an. Aceasta înseamnă că consumatorii, care, în general, încă consideră că apa este o resursă inepuizabilă, vor trebui să își schimbe comportamentul pentru a o utiliza mai eficient, atât prin conștientizarea mai bună a amprentei lor de apă, cât și prin utilizarea unor tehnologii inteligente de economisire a apei.

Cu toate acestea, principalii poluatori ar trebui, de asemenea, să plătească prețul și să nu lase consumatorii să suporte cheltuielile lor ascunse.

Având în vedere că sunt necesari 15 000 de litri de apă pentru a produce doar un kilogram de carne și 8 000 de litri pentru a produce o pereche de blugi, marii consumatori de apă (cum ar fi industria prelucrătoare și, în special, agricultura, care reprezintă 72 % din totalul prelevărilor de apă) vor trebui, de asemenea, să suporte costul impactului lor asupra mediului și să investească în instalații de producție mai bune.

„Apa ar trebui considerată un element fundamental al viitoarelor inițiative politice emblematice ale Comisiei Europene. Am dori ca noua coaliție privind apa să fie lansată, pentru a contribui la punerea în aplicare a Pactului albastru european, iar în prezent, lucrăm la crearea Platformei părților interesate privind Pactul albastru european", a declarat **Milena Angelova**, raportoarea avizului CESE pe tema „Consumul eficient de apă și sensibilizarea consumatorilor cu privire la amprenta lor de mediu în privința apei". Ea a subliniat importanța Pactului albastru al UE ca inițiativă-cheie a CESE, o „instituție cu rol de pionier a UE" în ceea ce privește aspectele legate de apă.

În discursul său programatic, **Gaetano Casale**, directorul Biroului de legătură al IHE DELFT Institute for Water Education, a declarat că apa este încă subevaluată în Europa. În opinia sa, în prezent, este absolut esențial să se adopte o abordare durabilă a apei. El solicită o mai bună sensibilizare cu privire la costurile de mediu, la provocările cu care se confruntă populația mondială în creștere și la schimbările climatice.

„Aș fi bucuros dacă noi toți - cetățenii, guvernele, agențiile, oamenii de știință, industria și legiuitorii - am valorifica această ocazie unică și am face un mare salt înainte pentru a pregăti pentru viitor una dintre cele mai valoroase resurse de care dispunem, apa - din sol, din mare și din atmosferă", a declarat **Hildegard Bentele**, raportoarea din umbră a Parlamentului European pentru Directiva-cadru privind apa. (ll)

CESE î?i exprim? solidaritatea cu poporul belarus

La 13 decembrie 2024, Comitetul Economic și Social European (CESE), Fondul European pentru Democrație (FED) și Clubul de presă din Belarus au organizat, în comun, un seminar privind rolul mass-mediei independente belaruse în promovarea unei societăți reziliente și democratice. Fiind singura sursă de informații pentru populația țării, mass-media independentă belarusă trebuie sprijinită financiar și implicată în parteneriate cu mass-media occidentală pentru a menține Belarus printre prioritățile actualității internaționale.

Participând la inițiativa „Zilele Belarusului” (9-13 decembrie 2024), organizată de Serviciul European de Acțiune Externă și de Direcția Generală Vecinătate și Negocieri privind Extinderea a Comisiei, CESE și-a demonstrat angajamentul ferm față de un Belarus democratic, care respectă drepturile omului și libertatea de exprimare.

În deschiderea evenimentului, președintele CESE, **Oliver Röpke**, a declarat: „Mass-media independentă reprezintă coloana vertebrală a unei societăți libere și democratice. Astăzi, ca parte a Zilelor Belarusului, ne reafirmăm solidaritatea cu poporul belarus și lupta curajoasă a acestuia împotriva dezinformării și a opresiunii”.

Directorul executiv al FED, **Jerzy Pomianowski**, a subliniat: „Rezultatul alegerilor din 26 ianuarie este deja prestabilit, iar regimul va încerca să intre într-o nouă etapă, să se legitimeze pe scena internațională și să facă uitată opresiunea. Totuși, mass-media belarusă independentă pare să reușească să mențină dialogul cu publicul său”.

Hanna Liubakova, jurnalistă independentă aflată în exil, care a fost condamnată în lipsă la 10 ani de închisoare pe baza a patru acuzații penale, își exprimă bucuria că poporul belarus este motivat să rămână informat și să aibă acces la mass-media independentă, subliniind că 50 % din traficul de pe site-urile web belaruse gestionate din străinătate este generat de cititori din țară. Ea a confirmat că până la 90 % din publicul platformei de comunicare socială se află în Belarus. „Mass-media independentă din Belarus este cel mai bun antidot împotriva propagandei lui Lukașenko și a Kremlinului”, a adăugat ea.

Natalia Belikova, care lucrează pentru Clubul de presă din Belarus, a declarat că scopul urmărit de guvern cu noua campanie de propagandă este de a redefini sensul alegerilor, încercând să creeze un sentiment de unitate între cetățeni și încurajându-i să dea dovadă de patriotism. „Prin astfel de tactici se încearcă schimbarea percepției întregii populații cu privire la ce este democrația”, a declarat dna Belikova.

Seminarul s-a încheiat cu proiecția filmului artistic *Under the Grey Sky* („Sub cerul de plumb”), inspirat de povestea adevărată a lui **Katsyaryna Andreeva**, jurnalistă belarusă aflată în închisoare, la care a participat și regizoarea filmului, **Mara Tamkovich.** (mt)

Copyright: CMEDIA CORPORATION

Sub cerul neiert?tor al Belarusului

În decembrie, CESE a organizat o proiecție a filmului „*Under the Grey Sky*” („Sub cerul gri”), care denunță prețul personal teribil plătit de jurnaliștii belaruși pentru că au îndrăznit să relateze tulburările politice din țara lor.

„*Under the Grey Sky*” („Sub cerul gri”), primul lungmetraj al regizoarei belarus-poloneze **Mara Tamkovich**, relatează drama pe care o trăiește Lena, o jurnalistă belarusă care sfârșește în închisoare după ce a transmis în direct represiunea, ordonată de guvernul Belarusului, a unei demonstrații pașnice desfășurate în Piața Schimbărilor din Minsk. Acțiunea se desfășoară în 2020, când un val de proteste fără precedent traversează Belarusul în urma alegerilor falsificate, în virtutea cărora Aleksandr Lukașenko a fost reales pentru a șasea oară.

Lena și cameramanul ei Olya sunt arestate fiindcă au continuat să filmeze protestele, în pofida faptului că au fost interceptate de o dronă a poliției. Într-un crescendo de manipulări judiciare demn de Kafka, Lena este acuzată mai întâi de „organizarea de revolte și perturbarea transportului public”, iar apoi de înaltă trădare. Astfel, în urma unui proces secret , ceea ce ar fi trebuit să fie o detenție administrativă de șapte zile se transformă într-o pedeapsă cu închisoarea de opt ani. Olya primește doi ani de închisoare. Ilya, soțul Lenei, la rândul său hărțuit de poliția regimului, caută cu disperare să o scoată din închisoare, încercând chiar și să o convingă să pledeze vinovată în schimbul libertății – ceea ce Lena nu poate accepta.

Filmul este inspirat de povestea adevărată a jurnalistei TV belaruse **Katsiaryna Andreyeva**, a soțului ei, **Ihar Iljash**, și a colegei ei, **Darya Chultsova**. În timp ce Darya și-a încheiat pedeapsa de doi ani, Katsiaryna și Ihar se află în prezent în închisoare, executând o pedeapsă prelungită cu închisoarea de opt ani și trei luni. Ei sunt departe de a fi singurii în această situație: la sfârșitul lui 2024, Asociația Jurnaliștilor din Belarus estima că numărul lucrătorilor din mass-media care continuă să se afle în spatele gratiilor se ridică la 45. Mulți alții continuă să fie supuși presiunilor chiar și după ce au fugit în străinătate.

Filmul a fost prezentat în premieră mondială la festivalul Tribeca de la New York, în iunie 2024.

La 13 decembrie, în cadrul unui seminar privind rolul mass-mediei independente belaruse în promovarea unei societăți reziliente și democratice, Comitetul Economic și Social European (CESE) a găzduit o proiecție a filmului „*Under the Grey Sky* ” („Sub cerul gri”), în prezența dnei Tamkovich.

CESE Info a vorbit despre acest film cu realizatoarea sa, dna Tamkovich:

În ce măsură urmărește filmul dumneavoastră evenimentele din viața reală și situația Katsiarynei Andreyeva? Ați utilizat înregistrări autentice ale protestelor din 2020 și ale procesului dnei Andreyeva?

Da, în acest film am utilizat de mai multe ori secvențe reale. Protestele pe care cele două jurnaliste le retransmit la începutul filmului sunt imagini reale care fac parte din filmările realizate de dnele Andreyeva și Chultsova; le-am încorporat într-o scenă interpretată de actori. Și înregistrarea legată de detenția lui Raman Bandarenka, la care personajele se uită pe laptop, este autentică (nota autorului: activistul Raman Bandarenka a fost omorât în bătaie de indivizi mascați după ce a încercat să îi împiedice să smulgă panglicile roșii și albe, simboluri ale drapelului Belarusului înainte de ocupația sovietică). La sfârșitul filmului, prezint, într-un fel de epilog, un montaj al retransmisiilor protestelor de către Katsiaryna.

Acțiunea filmului este strâns legată de realitate: modul în care jurnalistele au fost arestate și urmărite penal și condamnările pe care le-au primit. Dar scopul meu nu a fost de a prezenta evenimentele cu exactitate, ci mai degrabă de a evidenția adevărul emoțional al alegerilor dureroase pe care victimele acestei situații au trebuit să le facă și cu care au trebuit să se confrunte. Am ales să dau personajelor nume fictive pentru a pune o anumită distanță între ele și persoanele reale care le-au inspirat, dar și pentru a invita publicul să se gândească la povestea aceasta ca la una dintre multe altele, ca o metaforă pentru ceea ce s-a întâmplat cu întreaga națiie.

Publicul larg din Belarus știe ce s-a întâmplat cu dna Andreyeva și cu alți jurnaliști ca ea? Știți câte persoane au avut aceeași soartă sau o soartă similară?

În Belarus au avut loc arestări politice și represiuni la o scară atât de amplă încât este dificil să nu fi la curent cu situația. Cel puțin 130 000 de persoane au suferit diferite forme de represiune și aproximativ

500 000 de persoane au părăsit țara după 2020. Este o realitate pur și simplu prea mare pentru a fi ascunsă.

În ultimii ani, numărul oficial al prizonierilor politici (acuzați sau condamnați pentru acuzații penale) din Belarus a rămas mereu la în jur de 1 300 de persoane, dar trebuie avut în vedere că sute, dacă nu mii, și-au executat deja pedeapsa, unele au fost eliberate înainte de termen, iar multe dintre persoanele condamnate recent se tem să revendice statutul de prizonier politic. Este vorba despre un lanț de represiune aflat în mișcare constantă, cu noi deținuți care îi înlocuiesc pe cei care au fost eliberați.

Care a fost principala motivație care v-a determinat să faceți acest film? Ce sperați să realizați cu acest film?

În calitate de cetățean belarus, am simțit nevoia de a face ceva atunci când regimul belarus a reprimat brutal protestul din 2020. În calitate de fostă jurnalistă, am putut să mă pun foarte ușor în locul personajelor mele. În calitate de cineastă, am văzut o poveste puternică și emoționantă pe care am simțit că trebuie să o spun.

Care sperați că este principala concluzie sau emoție pe care spectatorii o iau cu sine după vizionarea filmului dumneavoastră?

Sper cu adevărat că oamenii vor reflecta la ceea ce înseamnă de fapt libertatea, la costul său și la măsura în care apreciază efectiv ceea ce au. Sper din inimă că se gândesc la Kacia și Ihar și la toate persoanele aflate în închisoare, deoarece libertatea este un lucru pe care multe persoane aici, în Europa, îl consideră de la sine înțeles.

Ce ar trebui să facă UE – instituțiile sale, societatea civilă, asociațiile de jurnaliști și de apărare a drepturilor omului și guvernele naționale – pentru a ajuta?

Îndemn UE să nu uite de Belarus și să nu considere această țară drept o cauză pierdută. Sprijinul UE este ceea ce permite culturii noastre, mass-mediei noastre și societății civile să supraviețuiască sub această presiune enormă și, deși poate fi privit ca o investiție pe termen lung, acest sprijin va fi util.

„Dac? nu exista, ar fi trebuit s? fie înfiin?at” – Grupul de leg?tur? al CESE î?i s?rb?tore?te cea de-a 20-a aniversare

Cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a Grupului de legătură al CESE, fondatorii și actualii membri ai grupului au solicitat măsuri active pentru apărarea democrației europene, a spațiului public deschis și a unei Europe juste.

La 11 decembrie, Comitetul Economic și Social European (CESE) a găzduit cea de-a 20-a aniversare a Grupului său de legătură cu rețelele societății civile europene, singurul organism permanent pentru dialog politic și cooperare structurată între organizațiile societății civile (OSC) și instituțiile UE. De-a lungul celor

două decenii de existență, Grupul de legătură a jucat un rol major în amplificarea vocii societății civile organizate și în aducerea preocupărilor sale pe agenda europeană. Grupul cuprinde 45 de rețele ale societății civile active la nivel european, care întruchipează pe deplin principiile consacrate la articolul 11 din tratat.

„Sărbătorind 20 de ani de existență a Grupului de legătură al CESE, onorăm nu numai realizările remarcabile ale acestuia, ci și parteneriatele durabile care au modelat democrația participativă în Europa. Timp de două decenii, Grupul de legătură a devenit o platformă dinamică, amplificând vocile societății civile și încurajând colaborarea între diverse părți interesate. Privind către viitor, nutresc convingerea că vom continua să fim uniți pentru a consolida valorile democratice, a extinde spațiul civic și a crea o Europă de care să se poată bucura cu adevărat toți cetățenii”, a declarat președintele CESE, **Oliver Röpke**, în discursul său de deschidere.

„Drumul nostru nu a fost ușor”, a explicat **Brikena Xhomaqi**, copreședintă a Grupului de legătură, „dar am învățat să avem încredere reciprocă. Și sper că ne vom consolida cooperarea pentru a lupta împreună pentru o strategie coerentă a societății civile europene”.

În discursul său programatic, **Katarina Barley**, vicepreședintă a Parlamentului European, responsabilă cu relațiile cu organizațiile societății civile, a declarat că „Parlamentul European este pregătit să consolideze cooperarea cu Grupul de legătură. Avem nevoie de o cooperare din ce în ce mai structurată cu organizațiile societății civile. Împreună trebuie să facem mai mult pentru a contracara amenințările la adresa democrației în Uniunea Europeană, care sunt mai mari decât în orice moment din istoria UE”, adăugând că, în ceea ce privește Grupul de legătură, „dacă nu ar exista, un astfel de grup ar fi trebuit înființat.”

La manifestarea dinamică care marchează cea de-a 20-a aniversare a Grupului de legătură au participat peste o sută de invitați, inclusiv mai multe personalități importante din sectorul societății civile. Printre aceștia s-au numărat reprezentanți ai organizațiilor societății civile din Serbia și Moldova, în conformitate cu politica CESE de a invita reprezentanți ai țărilor candidate la UE să participe la lucrările sale. Au participat și patru foști președinți ai CESE: **Staffan Nilsson**, **Henri Malosse**, **Luca Jahier** și **George Dassis**. Dl Jahier a subliniat că CESE are responsabilitatea de a crea și de a menține o platformă de dialog civil, în timp ce dl Dassis a arătat că „principalul lucru este să trăim în pace, iar pentru a obține pacea, trebuie să fim puternici și să rămânem uniți”.

Nu ați putut participa? Aici puteți viziona înregistrarea manifestării, declarația comună a președinției Grupului de legătură, materialul video final, fotografiile și comunicatul de presă de pe pagina manifestării.
 (lm)

Copyright: Polish Presidency. Council of the European Union

Proasp?t ie?it de sub tipar: Activit?? ile CESE în timpul Pre?edin?iei poloneze

La 1 ianuarie, Polonia a preluat ștafeta de la Ungaria la conducerea UE și va deține președinția Consiliului UE în primele șase luni ale anului. Președinția poloneză vine într-un moment de transformare pentru Europa, care coincide cu începutul noului mandat al Comisiei Europene.

Având în vedere că agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei continuă cu aceeași intensitate, iar tensiunile geopolitice sunt fără precedent în istoria recentă a Europei, Polonia își concentrează prioritățile pe tema generală a securității. Aceasta include securitatea externă, internă, economică, energetică, alimentară și sanitară, precum și garantarea statului de drept.

Aceste priorități rezonează cu angajamentul Comitetului Economic și Social European de a promova coeziunea, de a proteja valorile democratice și de a asigura o prosperitate stabilă. „La CESE, suntem mândri să fim un partener de încredere și implicat pentru Președinția poloneză și ne angajăm să jucăm un rol activ în formularea priorităților politice care vor defini acest nou ciclu european”, afirmă președintele CESE, **Oliver Röpke**.

La solicitarea Președinției poloneze, Comitetul va elabora 14 avize exploratorii. Consultați noua noastră broșură și aflați mai multe despre acestea și despre alte activități ale CESE în prima jumătate a anului 2025. De asemenea, puteți descoperi cine sunt membrii polonezi ai CESE și ce organizații reprezintă ei. Broșura este disponibilă exclusiv online în limbile engleză, polonă, franceză și germană. (ll)

„Reconfigurarea Europei”

Dacă vrea să supraviețuiască, UE trebuie să comunice în mod eficace, în special în contextul actual de propagare vertiginoasă a dezinformării, de evoluție rapidă a IA și de răspândire a tendințelor autoritare. Pentru a ajunge la toată lumea, comunicarea cu privire la UE trebuie să aibă loc la nivel local.

„Reconfigurarea Europei” (*Rebranding Europe*), noua carte a lui **Stavros Papagianneas**, strateg în materie de comunicare și autor, pregătește terenul pentru o discuție critică cu privire la rolul UE pe scena mondială, unde Europa se află la răscruce între agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei - de trei ani în continuare -, războiul din Orientul Mijlociu și o serie de provocări geopolitice și economice.

Prezentarea cărții a avut loc la 3 decembrie la Residence Palace din Bruxelles. Cu ocazia acestei prezentări, vicepreședintele CESE responsabil cu comunicarea, **Laurențiu Plosceanu**, a participat la dezbaterea privind poziționarea Europei pe o arenă mondială turbulentă și necesitatea ca UE să își comunice în mod eficient valorile.

„UE se află într-un moment de răscruce. Pentru a-și asigura viitorul, Europa trebuie să comunice cetățenilor săi și lumii o viziune clară și convingătoare. Nu este vorba despre politică, ci despre încredere, identitate și scopul comun”, a declarat dl Papagianneas.

Participanții la dezbatere au subliniat că o comunicare eficace nu este doar o opțiune, ci și o necesitate pentru supraviețuirea UE, în special în era contemporană a dezinformării, a IA și a autoritarismului tot mai pronunțat. Europa trebuie să fie lider în promovarea democrației și a drepturilor omului. Rolul mass-mediei este esențial în modelarea sferei publice a Europei, după cum a recunoscut **Colin Stevens**, redactor-șef al EU Reporter și moderatorul discuției. „Noi, mass-media, trebuie să explicăm în mod repetat că Europa îi privește pe toți. Și trebuie să facem acest lucru în fiecare zi a săptămânii”, a declarat el.

Experții sunt de acord că este foarte dificil să se combată dezinformarea sau „știrile false” la sursă, în special pe fondul apariției IA. Contramăsura cea mai eficace este reziliența în rândul populației.

Dl Plosceanu a semnalat că „este momentul să-i ascultăm pe oameni, mai degrabă decât să le vorbim. Oamenii își doresc mai multă implicare și participare.” El a accentuat că este importantă cooperarea cu presa locală și a îndemnat instituțiile UE să creeze parteneriate cu mass-media regională și să invite jurnaliști regionali la Bruxelles. El a concluzionat că Europa trebuie să fie prezentă la nivel local, pe teren.

Întrucât marea majoritate a europenilor gândesc mai întâi la nivel local, apoi regional și național și, doar într-un final la nivel european, comunicarea cu privire la Europa trebuie să se adapteze la această realitate, recunoscând că discursurile, pentru a ajunge la oameni, trebuie să fie locale, regionale și naționale. (mt)

De trecut în agend?: S?pt?mâna societ??ii civile a CESE: 17-20 martie 2025

Comitetul Economic și Social European (CESE), în calitate de partener instituțional al societății civile, anunță cu mândrie cea de-a doua ediție a Săptămânii societății civile!

Axată pe tema „***Consolidarea coeziunii și a participării în societățile polarizate***”, manifestarea de patru zile va include sesiuni conduse de Grupul de legătură al CESE cu rețelele europene ale societății civile. Printre punctele importante se numără, de asemenea, Ziua Inițiativei cetățenești europene (ICE), ceremonia de decernare a Premiului pentru societatea civilă și contribuțiile consiliilor economice și sociale naționale, ale reprezentanților tinerilor, ale jurnaliștilor și ale organizațiilor societății civile din țările candidate.

Înscrierile încep în februarie 2025. Mai multe informații vor fi disponibile în curând pe pagina de internet #CivSocWeek și pe canalele de comunicare socială. Rămâneți aproape!

Liceele se preg?tesc pentru manifestarea „Europa ta, p?rerea ta!”

Pentru ediția din anul acesta a manifestării „Europa ta, părerea ta!” (*Your Europe, Your Say!* - YEYS), CESE a primit sute de candidaturi de la licee din întreaga UE, din țările candidate și din Regatul Unit.

Organizatorii au examinat și evaluat cu atenție toate candidaturile, selectând 36 de licee care vor participa la ediția din 2005 a YEYS în perioada 13 și 14 martie!

YEYS, care constituie evenimentul emblematic anual al CESE pentru tineret, va reuni în acest an aproape 100 de elevi și 37 de profesori. Ediția din 2025 a YEYS, intitulată „Să dăm tinerilor o voce”, va dura o zi și jumătate și se va concentra asupra rolului pe care tinerii îl pot juca în modelarea unui viitor rezilient. Scopul său este de a-i responsabiliza să se implice în acțiuni civice și să contribuie activ la democrația participativă, atât în comunitățile lor, cât și în afara acestora.

În timp ce CESE se pregătește să îi primească pe toți participanții la YEYS, membrii CESE vor vizita școlile selectate la începutul anului 2025, pentru a se întâlni cu aceștia și a face schimb de opinii cu ei înainte de evenimentul principal.

Sesiunile de deschidere și de închidere din 14 martie 2025 vor fi transmise în direct. Linkul pentru a urmări această manifestare va fi publicat pe site-ul web al CESE, pe pagina oficială a ediției din 2025 a YEYS, Europa ta, părerea ta! 2025 | CESE, unde puteți găsi, de asemenea, mai multe informații și actualizări cu privire la această manifestare.

Filmul „Flow” face valuri la CESE

La 23 ianuarie, CESE va găzdui o proiecție a filmului „Flow”, candidat la Premiul LUX – Premiul european de film al publicului 2025.

În regia lui **Gints Zilbalodis**, regizor din Letonia, acest film de animație apreciat de critici este o coproducție între Letonia, Franța și Belgia. Recunoscut la nivel mondial, filmul a câștigat premii la festivaluri precum Golden Globe Award pentru cel mai bun film de animație, Annecy International Animation Film Festival, New York Film Critics Circle Awards și Premiile Academiei Europene de Film.

Urmăriți aventura lui Cat, un supraviețuitor solitar al unei inundații postapocalptice, pe măsură ce navighează într-o nouă realitate pe o barcă de salvare și învață să colaboreze cu alte animale.

Manifestarea face parte din seria de proiecții cinematografice din cadrul CESE, organizate în parteneriat cu Premiul publicului LUX al Parlamentului European, cu scopul de a promova diversitatea culturală și de a stimula dialogul pe teme sociale urgente.

Face?i cuno?tin?? cu versiunea interactiv? a Pa? aportului pentru democra?ie european?

În prezent, se distribuie în întreaga Europă mii de exemplare ale celei mai recente ediții a broșurii renumite a CESE, *Pașaportul pentru democrație europeană*. Probabil v-ați întrebat dacă Pașaportul pentru democrație europeană este disponibil și în format electronic. Răspunsul este da!

Versiunea interactivă online, cu videoclipuri, teste de cunoștințe, hărți și multe altele, este deja disponibilă în 13 limbi, iar celelalte versiuni lingvistice vor urma în curând! Consultați broșura și descoperiți cum puteți aduce cu adevărat o schimbare!

Pove?tile de succes ale CESE

Cea mai recentă publicație a Comitetului Economic și Social European conține o serie de 11 povești despre realizările sale recente.

Ele arată modul în care CESE a acționat pentru a se asigura că principalele aspecte economice și sociale, identificate de partenerii sociali și de societatea civilă, sunt discutate și abordate la nivel european.

Aceste povești demonstrează, de asemenea, modul în care, prin activitatea sa consultativă, CESE influențează legislația UE și monitorizează punerea în practică corespunzătoare a acesteia.

Puteți citi mai multe despre aceste 11 povești sau le puteți descărca pe site-ul nostru: Realizări recente ale CESE | CESE.

Pentru a obține copii imprimate pe suport de hârtie în limbile engleză și franceză, vă rugăm să trimiteți un e-mail la adresa vipcese@eesc.europa.eu.

?TIRI DESPRE GRUPURI

Deblocarea competitivit??ii pentru o prosperitate împ?rt??it?: noile priorit??i ale Grupului „Angajatori”

Stefano Mallia, președintele Grupului „Angajatori”

„Deblocarea competitivității pentru o prosperitate împărtășită” este obiectivul central al priorităților recent adoptate ale grupului nostru.

În fața provocărilor globale actuale, prioritizarea **competitivității** și crearea unui mediu favorabil afacerilor trebuie să se afle în avangarda agendei politice, susținută de acțiuni politice concrete.

Într-o Uniune Europeană favorabilă întreprinderilor, competitivitatea se bazează pe excelență și pe o concurență solidă în locul subvențiilor sau protecționismului, iar întreprinderile au acces competitiv la toate resursele de producție necesare. O UE favorabilă întreprinderilor înseamnă, de asemenea, adoptarea unui regulament care să favorizeze întreprinderile și productivitatea, în care sarcina administrativă să fie redusă la minimum și în care **piața unică** să fie pe deplin funcțională. În plus, încrederea solidă între întreprinderi și factorii de decizie politică este esențială atât pentru atragerea investițiilor, cât și pentru a proteja interesele întreprinderilor din UE în raport cu concurenții internaționali.

Acesta este motivul pentru care solicităm 10 seturi de măsuri de politică favorabile întreprinderilor definite ca priorități principale:

1. Reformarea radical? a abord?rii în materie de reglementare
2. Sisteme de inovare productiv? axate pe investi?ii ?i inovare
3. Capacitate tehnologic? ridicat? în materie de ap?rare, securitate ?i tranzi?ie verde ?i sprijin pentru întreprinderile nou-înfiin?ate din domeniul tehnologiei
4. O baz? industrial? solid?
5. Pie?e financiare integrate prin dezvoltarea uniunii pie?elor de capital ?i a uniunii bancare
6. Accesul adecvat la munc?
7. Sisteme energetice ?i de transport eficace
8. Condi?ii comerciale egale
9. O tranzi?ie verde orientat? c?tre întreprinderi
10. Finan?e publice eficiente

Aceste acțiuni sunt urgente dacă dorim să valorificăm impactul pozitiv al întreprinderilor competitive asupra unei economii solide și a unei Uniuni Europene care să-și exercite influența la nivel mondial.

Rapoartele Letta și Draghi au fost semnale de alarmă: fie UE își restabilește competitivitatea, fie se va confrunta cu compromisuri dificile în ceea ce privește bunăstarea, standardele de mediu și libertățile fundamentale.

Nu ne putem permite acest lucru.

Un pact industrial curat pentru Europa, pentru lucr ?torii s?i?

redactat de Grupul „Lucrători”

Industria europeană se confruntă cu numeroase provocări diferite, printre care prețurile extrem de ridicate la energie, dificultatea de a atrage forță de muncă calificată și accesul la finanțare. În 2023, UE a prezentat Planul industrial al Pactului verde european, axat pe realizarea neutralității emisiilor de dioxid de carbon. În prezentarea orientărilor politice din toamna trecută, președinta Ursula von der Leyen a menționat un „Pact pentru o industrie curată” care să favorizeze industrii competitive și să creeze locuri de muncă de calitate, în spiritul raportului lui Mario Draghi.

Industria este o parte esențială a dublei tranziții verzi și digitale, precum și a sistemului nostru economic. Dar ce înseamnă acest nou pact pentru lucrători? Existența unei forțe de muncă puternice, sindicalizate, bine plătite și cu condiții bune de lucru este o chestiune care privește nu doar sindicatele, ci și societatea în general, democrația și stabilitatea socială, și productivitatea întreprinderilor.

În lipsa unor orientări adecvate și a unei finanțări publice suficiente, acest pact ar putea ajunge să se bazeze pe acele părți din raportul Draghi și din agenda privind competitivitatea care sunt cele mai în favoarea dereglementării. Acest lucru ar putea pune în pericol modelul social european prin promovarea unui model concurențial dăunător, care stimulează uniformizarea la un nivel inferior în ceea ce privește salariile și condițiile de muncă.

Pentru a răspunde acestei preocupări, la 14 februarie, Grupul „Lucrători” al CESE și Confederația Europeană a Sindicatelor (CES) organizează, la sediul CESE, o conferință comună pe tema „Politica industrială europeană pentru locuri de muncă de calitate”. Toate părțile interesate de această conferință sunt încurajate să își noteze data în calendar și să se alăture dezbaterilor.

UE are nevoie de un r?spuns politic paneuropean la criza locuin?elor

Grupul „Organizații ale societății civile” al CESE

Creșterea nivelului de digitalizare în sectorul construcțiilor și al locuințelor și implicarea actorilor din economia socială în serviciile de furnizare de locuințe pot contribui la abordarea provocărilor actuale legate de accesibilitatea ca preț și durabilitatea locuințelor în Europa. Având în vedere că locuința nu este doar o necesitate, ci și un drept al omului, este nevoie de un răspuns paneuropean la diferitele provocări; aceasta este concluzia unei conferințe recente organizate la CESE.

La 21 noiembrie, Grupul „Organizații ale societății civile” al CESE a organizat **conferința** pe tema ***„Protejarea celor mai vulnerabile persoane din Europa prin locuințe durabile și la prețuri accesibile”***, în cadrul căreia discuțiile s-au axat pe modul în care UE și statele sale membre ar putea face ca condițiile de locuit în întreaga Europă să fie mai favorabile incluziunii, mai accesibile ca preț și mai

durabile.

Séamus Boland, președintele Grupului „Organizații ale societății civile”, a accentuat că accesul la locuințe adecvate constituie un drept al omului care necesită o abordare paneuropeană. El a pus în evidență legătura dintre creșterea prețurilor locuințelor și nivelurile de sărăcie, subliniind că „furnizarea de locuințe accesibile ca preț și durabile este esențială pentru eradicarea sărăciei”.

Dl Boland a subliniat, de asemenea, că „Strategia UE de combatere a sărăciei și planul european privind locuințele la prețuri accesibile propuse de președinta aleasă a Comisiei Europene trebuie să facă parte dintr-o abordare politică transsectorială pentru a pune capăt sărăciei. Această abordare trebuie să implice organizațiile societății civile pe parcursul întregului proces de elaborare, punere în aplicare și monitorizare a soluțiilor. Locuințele durabile trebuie examinate dintr-o perspectivă mai largă, care să includă utilizarea eficientă a resurselor, circularitatea, reziliența, adaptarea și accesibilitatea economică”.

În cadrul manifestării a fost prezentat, de asemenea, noul studiu al CESE privind *locuințele durabile la prețuri accesibile în UE*, comandat de Grupul „Organizații ale societății civile”. Studiul explorează soluții de politică pentru locuințe durabile și la prețuri accesibile în întreaga UE. Acesta analizează două tendințe emergente: digitalizarea și implicarea actorilor din economia socială în furnizarea de locuințe. Studiul examinează inițiativele inovatoare din șase state membre, evaluând potențialul acestora pentru o aplicare mai largă în întreaga Europă.

Aici puteți afla mai multe despre **recomandările de politică** pe termen mediu și lung **ale studiului CESE**.

De asemenea, puteți consulta **concluziile și recomandările** conferinței.

MIGRA?IA ÎN PRIM-PLAN

Forumul european privind migra?ia prezint? modul în care societatea civil? poate contribui la punerea în aplicare a Pactului privind migra?ia ?i azilul

Cel de-al 9-lea Forum european privind migrația, organizat de Comitetul Economic și Social European (CESE) și de Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne a Comisiei Europene, s-a axat pe modul în care societatea civilă poate juca un rol-cheie în viitoarea punere în aplicare a Pactului privind migrația și azilul, subliniind totodată activitatea directă a organizațiilor societății civile pe teren.

Forumul european privind migrația, care a avut loc la Bruxelles la sfârșitul lunii noiembrie, a adus în prim-plan Pactul privind migrația și azilul, care a intrat în vigoare în iunie 2024. Participanții au analizat viitoarea

punere în aplicare a acestuia și modul în care societatea civilă poate contribui la sprijinirea și aplicarea pactului în mod uman. De asemenea, manifestarea a analizat mai îndeaproape noul mecanism permanent de solidaritate, creând legături mai strânse între procedurile de azil și de returnare, condiții de primire adecvate și Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea 2021-2027.

La începutul sesiunii de deschidere, comisara europeană pentru afaceri interne aflată la sfârșit de mandat, **Ylva Johansson**, a declarat: „Mă bucur că una dintre ultimele mele sarcini publice în calitate de comisară va fi să iau cuvântul la Forumul european privind migrația, o platformă foarte importantă care le permite organizațiilor societății civile, statelor membre ale UE și factorilor de decizie să abordeze provocările și oportunitățile legate de gestionarea migrației. Discuțiile noastre de-a lungul anilor au reprezentat întotdeauna o sursă de inspirație. Împreună, putem construi comunități mai puternice și mai reziliente, susținând valorile noastre și garantând că Europa rămâne un loc de refugiu și o oportunitate.”

Președintele CESE, **Oliver Röpke**, i-a mulțumit comisarei Johansson pentru angajamentul său de a reforma politica UE în domeniul migrației. „Trebuie să ne asigurăm că pactul privind migrația este pus în aplicare în modul cel mai uman și durabil posibil, iar singurul mod în care putem face acest lucru este să dăm ascultare organizațiilor societății civile de pe teren. Deși pactul a fost adoptat, misiunea este departe de a se fi încheiat – de fapt, se poate spune că adevărata muncă începe acum”, a avertizat el.

Forumul european privind migrația a fost înființat în 2015 ca o platformă de dialog între societatea civilă, instituții și autorități pe teme legate de migrație și de integrarea resortisanților din țări terțe. Acesta se reunește o dată pe an pentru a discuta cele mai recente evoluții în materie de politici și pentru a colecta și a face schimb de informații cu privire la modul în care politicile europene sunt puse în aplicare la nivel regional și local, pe teren.

În fiecare an, forumul se axează pe o temă diferită, aleasă pe baza contribuțiilor furnizate de organizațiile societății civile în timpul proceselor de consultare desfășurate în lunile premergătoare manifestării. Până în prezent, acesta a abordat subiecte precum rutele de migrație sigure, accesul migranților la drepturi și servicii și în UE, o piață europeană a forței de muncă mai favorabilă incluziunii pentru migranți și rolul tinerilor.

CESE a adoptat deja avize esențiale pe teme majore legate de migrație și azil, inclusiv pe tema instituirii Pactului privind migrația și azilul, a Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, a Pachetului „Uniunea securității”/Pachetului Schengen și a Planului de acțiune privind integrarea și incluziunea 2021-2027. De asemenea, în 2009, CESE a înființat un grup permanent privind imigrația și integrarea, care contribuie la concretizarea rolului CESE de facilitator între societatea civilă și instituțiile UE în materie de migrație, încercând totodată să promoveze dezvoltarea unei politici europene comune în materie de imigrație și integrare. (lm)

Photo from 'The Jungle' project: Trench foot, a fungal infection that affects the feet, is one of the most common health problems among refugees attempting to cross the Bia?owie?a Forest (October 2022). Copyright: Hanna Jarzabek

Jungla

Hanna Jarzabek, fotografă documentară, de origine spaniolă și polonă, și nominalizată la Premiul pentru jurnalismul de investigație pentru Europa 2024 (IJ4EU), prezintă o imagine sumbră a situației de la frontiera dintre Polonia și Belarus, unde mii de refugiați încearcă să treacă prin pădurea Białowieża, numită și „jungla”.

Hanna Jarzabek

Din noiembrie 2021, mii de refugiați, în principal din țările din Orientul Mijlociu și Africa, au încercat să traverseze pădurea Białowieża, ultima pădure virgină rămasă în Europa, situată de-a lungul frontierei dintre Polonia și Belarus. Pădurea, denumită „jungla” de către unii refugiați, este un loc periculos și dificil de traversat, în special pentru cei care nu sunt familiarizați cu climatul dur din nord-estul Europei. Mulți refugiați sunt blocați în pădure pentru perioade lungi de timp, unde se confruntă cu condiții extreme, cum ar fi lipsa hranei și a apei, precum și un risc ridicat de hipotermie și deces în timpul iernii. Dacă sunt prinși de polițiștii de frontieră, refugiații sunt, de obicei, obligați să treacă înapoi frontiera, ceea ce înseamnă că sunt lăsați în pădurile din partea belarusă, adesea noaptea, fără martori și cu telefoanele distruse pentru a împiedica comunicarea cu lumea exterioară. Aceste returnări forțate, cunoscute sub denumirea de respingere la frontieră, au loc chiar și în condiții extreme, nefăcând excepție nici în cazul femeilor însărcinate sau al persoanelor aflate în pragul hipotermiei, care sunt expulzate pe teritoriul belarus. Unii dintre refugiați au afirmat că au fost respinși la frontieră în repetate rânduri, chiar și de 17 ori.

Guvernul polonez anterior a construit un zid de frontieră cu sârmă ghimpată și consolidat la bază. La fel ca alte obstacole din alte părți, acestea nu reușesc să-i împiedice pe oameni să încerce să intre în Europa, ci, în schimb, îi expune la vătămări grave. Polițiștii de frontieră au instalat și camere-capcană în pădure pentru a detecta mișcările refugiaților și ale lucrătorilor umanitari. Întrucât nu există tabere de refugiați, refugiații se ascund în pădure pentru a evita returnările către Belarus, iar prezența militară tot mai mare împiedică accesul la ajutor umanitar.

De la început, furnizarea de ajutor umanitar la această frontieră a fost extrem de dificilă. După ce guvernul de extremă dreaptă a pierdut puterea în octombrie 2023, au fost speranțe de schimbare a politicii în domeniul migrației, dar violența, respingerile și accesul limitat la asistență medicală au persistat. În prezent, Medici fără Frontiere lucrează cu doar trei angajați cu fracțiune de normă pentru a oferi asistență medicală de-a lungul frontierei de 400 km. Organizația nu dispune de o bază permanentă, spre deosebire de alte regiuni frontaliere cu fluxuri migratorii similare. Ei se confruntă cu afecțiuni dificile, oferind adesea ajutor în întuneric și fără echipamentul adecvat pentru a stabili un diagnostic exact. Ei își adaptează tratamentul la condițiile din pădure, de exemplu fac infuzii intravenoase pe timp de noapte sau furnizează asistență

medicală de urgență în cazuri grave, cum ar fi avortul spontan.

După construcția zidului, pe lângă problemele de sănătate, apar și diferite tipuri de fracturi, deoarece oamenii care încearcă să treacă peste zid, cad uneori de la înălțimi de până la 5 metri. Unele fracturi necesită operațiuni complicate și luni de recuperare. În astfel de cazuri, și în caz de hipotermie, singura soluție este de a chema ambulanța, știind că persoana va fi arestată și supravegheată de polițiștii de frontieră în timpul spitalizării sale. După ce persoana este externată din spital, polițiștii de frontieră decid, pe baza propriilor criterii, dacă să o trimită într-un centru închis pentru străini sau într-un centru deschis. Potrivit afirmațiilor mai multor persoane intervievate, au existat situații în care unii refugiați, după ce au fost externați din spital, au fost transportați de polițiștii de frontieră înapoi în pădure și trimiși înapoi în partea belarusă, și așa, povestea a început din nou.

În ultimele luni, numărul soldaților staționați la frontiera dintre Polonia și Belarus a crescut în mod constant, ceea ce reflectă escaladarea tensiunilor în regiune. În iunie 2024, la frontieră, un migrant a înjunghiat un soldat polonez, care a murit ulterior din cauza rănilor. Ca răspuns, noul guvern și-a intensificat campania anti-migrație și a introdus o lege care le permite soldaților să utilizeze arme ori de câte ori consideră necesar, fără să fie trași la răspundere pentru acțiunile lor. Această decizie este foarte îngrijorătoare, în special având în vedere incidentele alarmante anterioare care au implicat utilizarea forței. De exemplu, în octombrie 2023, un refugiat sirian a fost împușcat în spate, în timpul zilei, suferind vătămări grave. În mod similar, în noiembrie 2023, voluntarii umanitari au raportat că polițiștii de frontieră au tras în direcția lor, fără avertizare, în timp ce încercau să ofere ajutor. Noua lege riscă nu numai să normalizeze astfel de practici periculoase, ci și să creeze un climat de impunitate, punându-i în pericol și mai mult atât pe refugiați, cât și pe cei care oferă asistență umanitară. Prin acordarea unei autonomii necontrolate soldaților, această politică subminează drepturile fundamentale ale omului și ar putea escalada violența într-o regiune de frontieră deja volatilă.

Donald Tusk încearcă să dea impresia de o mai mare deschidere și cunoaștere a drepturilor omului, însă guvernul său perpetuează discursul administrației anterioare de a prezenta migranții de la această frontieră ca o amenințare la adresa societății poloneze, dezumanizându-i și etichetându-i drept teroriști sau infractori. Guvernul anterior a încercat, de asemenea, să clasifice personalul umanitar ca ajutor de traficanți de persoane – o infracțiune care se pedepsește cu până la opt ani de închisoare. Se pare că această politică va continua sub conducerea guvernului lui Donald Tusk. La 28 ianuarie 2025, cinci voluntari umanitari care au ajutat o familie din Irak și o persoană din Egipt, în 2022, vor fi judecați, riscând aceeași pedeapsă aspră.

În plus, politica recent anunțată în domeniul migrației (octombrie 2024) mu prea prezintă motive de optimism. Zona-tampon, creată în luna iulie a anului trecut, rămâne în vigoare, restricționând în mare măsură accesul organizațiilor umanitare, inclusiv al Medicilor fără Frontiere, precum și al jurnaliștilor, împiedicând astfel acordarea de ajutor refugiaților și documentarea încălcărilor drepturilor omului de către autoritățile poloneze.

Cu toate acestea, aspectul cel mai controversat al acestei politici este planul de a suspenda dreptul de azil la această frontieră – o măsură care contravine flagrant drepturilor fundamentale ale omului recunoscute în întreaga Europă. În plus, această politică va avea implicații profunde pentru populația locală din regiunea de frontieră; și, totuși, a fost elaborată fără nicio consultare prealabilă cu aceasta sau cu organizațiile umanitare. Aceste organizații, care au depus eforturi neobosite pentru a oferi ajutor, au dobândit, de asemenea, cunoștințe esențiale cu privire la situație, la nevoile refugiaților care încearcă să treacă peste granițe și la provocările cu care se confruntă. Ignorarea unor astfel de informații nu numai că subminează

eforturile umanitare, dar riscă și să exacerbeze o situație deja dezastruoasă.

Prezentul raport de investigație a fost realizat cu sprijinul unui grant din Fondul pentru jurnalismul de investigație pentru Europa (IJ4EU).

Hanna Jarzabek este fotografă documentară, de origine spaniolă și poloneză, locuiește la Madrid, deține o diplomă în științe politice și a acumulat experiență în calitate de analist politic pentru agențiile ONU. Activitatea sa se axează pe teme precum discriminarea, identitatea de gen, diversitatea sexuală și fluxurile migratorii de-a lungul frontierelor estice ale UE, cu o abordare sensibilă și respectuoasă. Lucrările ei au fost publicate în mass-media importantă, cum ar fi El País și Newsweek Japonia, expuse la nivel internațional și recunoscute cu numeroase premii, inclusiv o nominalizare pentru premiul IJ4EU Impact Award 2024 și pentru premiul Leica Oskar Barnack Award 2023.

Fotografie din proiectul „Jungla”:

Picior de tranșee, o infecție fungică care afectează picioarele, este una dintre cele mai frecvente probleme de sănătate în rândul refugiaților care încearcă să traverseze pădurea Białowieża (octombrie 2022).

Copyright: Robert Gašpert

Unmarked graves at Europe's outer borders

Barbara Matejčić, a freelance journalist from Croatia, has had the 'List of Refugee Deaths' - a record of people who tried to reach safety in the EU from 1993 to present day - printed out on her desk for a long time. This 'catalogue of refugee despair and the cruelty of Europe's border regime' has served as a reminder that she needs to do something about it. In 2024, she took part in a major award-winning cross-border journalism project that confirmed over 1 000 unmarked graves of migrants across Europe over the last decade. Her story *Unmarked monuments of EU's shame in Croatia and Bosnia* chronicles state-linked deaths along the treacherous Balkan route.

By Barbara Matejčić

As I write this, on 13 January, in Zagreb, the odds are high that someone out there on the so-called Balkan route is dying. The temperatures are below freezing; the rivers are icy, swollen, and fast-flowing, and the mountains and forests are covered in snow. People have no other way to reach the European Union and ask for asylum, so they take high-risk routes. And they do not die 'only' because they drowned, fell fatally or froze to death. They also die because the police shoot at the boats in which they cross rivers, as happened to 20-year-old Arat Semiullah from Afghanistan, whose funeral prayer I attended in Bosnia and Herzegovina. They also die because the police refuse to respond to their repeated cries for help, as in the case of three minors from Egypt who froze to death in a Bulgarian forest in late 2024.

The root of my journalistic work on migrant deaths along the Balkan route lies in the 'List of Refugee Deaths’ , compiled by UNITED, a European network of activists and non-governmental organisations. The list documents information from 1993 to the present, about who has died, where, when, how and under what

circumstances, while trying to reach Europe or somewhere within Europe. Many of those on the list were refugees fleeing the wars in the former Yugoslav countries. Eleven-year-old Jasminka from Bosnia died in 1994 after her Roma family was set on fire in a refugee centre in Cologne. Lejla Ibrahimović from Bosnia took her own life on 4 December 1994 in Birmingham after the British Interior Ministry refused to grant a visa to her husband Safet. Many people on the list tragically died by suicide.

Many did so after their asylum applications were refused, or before they were due to be deported from the European country they had managed to reach or in protest of the long wait for their asylum requests to be resolved. In the summer of 1995, Todor Bogdanović from Yugoslavia was shot by French police in the mountains near the border with Italy. He was eight years old. Refugees from former Yugoslav countries crossed the borders with documents and received protection in European countries, similar to Ukrainian refugees since the war in Ukraine began. But even then, some could not cross the border legally and tried to reach safety in Western Europe by any means they could, just as non-European refugees have done over the past decade. We don't know about those deaths from the 1990s, just as we don’t know much about the ones happening today.

Twelve years ago, I printed out that list, and it has been sitting on my desk ever since as a reminder that I need to do something about it. For me, no photograph, no text, no documentary about refugees is as heart-wrenching as that bare list of dead people. Those densely written pages are a catalogue of refugee despair and the cruelty of Europe's border regime.

As a reporter, I have covered various aspects of migration, including illegal pushbacks and police violence, particularly by the Croatian police, over the past decade. I started focusing on deaths in 2023. I toured cemeteries with activists in Croatia and Bosnia and Herzegovina, sent hundreds of inquiries to state bodies, spoke to the loved ones of the deceased. It is the activists, not the police, that migrants call when their life is in danger. It is the activists who help relatives find those who have disappeared after losing contact with them. It is activists who try to identify the dead, and put up permanent gravestones. This network of compassionate people does the work that should be done by institutions.

The text *Unmarked monuments of EU's shame in Croatia and Bosnia* is part of what I published, and it was created as part of an international journalistic investigation into migrant deaths at the external borders of the European Union, which I conducted together with colleagues from Greece, Italy, Spain, and Poland. The series titled *1000 Lives, 0 Names: The Border Graves Investigation* won the 2024 Special Award European Press Prize and Investigative Journalism for EU Impact Award (IJ4EU).

Based in Zagreb, Croatia, Barbara Matejčić is an award-wining freelance journalist, non-fiction writer, editor, researcher and audio producer focused on social affairs and human rights in the Balkan region. She has won several awards, including the Investigative Journalism for Europe award (2024) and the European Press Prize (2024). The Croatian Journalists’ Association named her best print journalist in Croatia for her features about post-war societies in Croatia and Bosnia and Herzegovina. She writes for Croatian and international media and produces multimedia projects. She lectures in Journalism Studies at the University of VERN in Zagreb. You can find out more about Barbara's work at ***barbaramatejcic.com***

Copyright: UNHCR

??rile UE nu trebuie s? oblige refugia?ii sirieni s? se întoarc? în actualul context de stabilitate

UNHCR, Agenția ONU pentru Refugiați, este pregătită să sprijine sirienii care consideră că se pot întoarce acasă în siguranță. Dar, pentru toți ceilalți, recomandă să nu se întoarcă forțat într-o țară marcată de incertitudine politică, care se confruntă cu una dintre cele mai grave crize umanitare din lume, în care 90 % din populație trăiește sub pragul sărăciei, declară Jean-Nicolas Beuze de la UNHCR

Jean-Nicolas Beuze

Evoluția rapidă a peisajului politic din Siria în urma căderii regimului Bashar al-Assad a făcut ca tema privind cea mai mare populație de refugiați din lume să ocupe un loc central în întreaga Europă.

Un număr tot mai mare de țări din UE întrerup deciziile privind cererile de azil pentru sirieni, unele anunțând inițiative care includ zboruri charter și stimulente financiare sau „prime de returnare” pentru a-i încuraja pe refugiați să se întoarcă acasă. Se pare că alții chiar intenționează să deporteze sirieni aflați în prezent pe teritoriul lor, indiferent de statutul lor în materie de azil.

Pentru ca statele UE să ia decizii în cunoștință de cauză în materie de azil, ele trebuie să evalueze dacă Siria este sigură pentru ca sirienii care locuiesc în prezent în Europa să se întoarcă. Având în vedere evoluția rapidă a situației de pe teren, orice apreciere definitivă cu privire la siguranță este imposibilă în acest moment. Peisajul de securitate din Siria rămâne incert, deoarece țara pendulează între posibilitatea păcii și reconcilierii și riscul unor noi violențe.

Milioane de refugiați sirieni care locuiesc în afara țării încearcă să cuprindă ce înseamnă evoluția situației din țara lor de origine pentru propriul lor viitor, punându-și întrebarea: voi fi, oare, în siguranță dacă mă întorc în Siria? Îmi vor fi respectate drepturile? Pentru unii, perspectiva întoarcerii poate părea mai fezabilă, dar pentru alții persistă preocupări profunde.

Ce se va întâmpla în viitor cu persoanele care aparțin minorităților etnice sau religioase, care au opinii politice diferite sau care se identifică ca parte a comunității LGBTQ+ în Siria de astăzi? Răspunsul este încă neclar.

Dar în legătură cu cei care simt că o întoarcere este sigură, suntem obligați să le respectăm judecata – și, eventual, să îi sprijinim în procesul de întoarcere și reintegrare în comunitățile lor de origine. Cu toate acestea, pentru toate celelalte țări, UNHCR recomandă să nu se recurgă la returnări forțate din cauza instabilității actuale și a incertitudinii politice din țară.

Repatrierea forțată din Uniunea Europeană ar încălca drepturile sirienilor în calitate de refugiați, expunându-i la pericole grave și ireparabile la întoarcere.

Violența armată continuă în diferite părți ale Siriei, combinată cu incertitudinea cu privire la modul în care noile autorități vor răspunde nevoilor populației, în special ale grupurilor vulnerabile, face prematură luarea în considerare a returnării. Este important să se respecte hotărârea acestora în această privință. Prin urmare, statele membre ale UE, împreună cu țările învecinate cu Siria, care au găzduit în mod generos

majoritatea refugiaților sirieni de peste un deceniu, trebuie să își mențină în continuare angajamentul de a oferi protecție sirienilor pe teritoriul lor.

Din cele 1,1 milioane de persoane strămutate intern din cauza escaladării ostilităților la sfârșitul lunii noiembrie, aproximativ 627 000 de persoane sunt în continuare strămutate recent, printre care 75 % sunt femei și copii.

Returnările premature prezintă riscuri semnificative, alimentând, nu în ultimul rând, un ciclu de strămutare – atât în interiorul Siriei, cât și la nivel transfrontalier – și, în cele din urmă, adâncirea crizei.

Pe lângă strămutările în masă, Siria se confruntă cu una dintre cele mai grave crize umanitare din lume. O mare parte din infrastructura Siriei a fost distrusă în timpul conflictului, inclusiv spitale, școli și locuințe. Majoritatea refugiaților nu au locuințe în care să se întoarcă. Multe regiuni se confruntă în continuare cu deficite de alimente, apă curată și asistență medicală. Lipsa serviciilor de bază, a oportunităților economice și a siguranței face dificilă pentru persoanele returnate să își reconstruiască viața într-un mod durabil și demn. Un număr izbitor, de 90 %, din populația Siriei trăiește sub pragul sărăciei.

În ultimele săptămâni, returnările voluntare ale sirienilor din Liban, Turcia și Iordania au crescut considerabil, estimările preliminare indicând un număr de 125 000, însemnând aproximativ 7 000 de persoane pe zi. Deși aceste întoarceri sunt determinate de alegeri individuale, UNHCR se angajează să îi sprijine pe cei care decid să se întoarcă acum.

Întrucât mulți sirieni din Europa și din țările învecinate analizează dacă o întoarcere este posibilă în condiții de siguranță și se întreabă care va fi situația referitoare la serviciile de bază și oportunitățile de a-și reconstrui viața, ei își doresc foarte mult să se revadă cu cei dragi. Din acest motiv, mulți doresc să se întoarcă acasă pentru vizite de scurtă durată pentru a evalua situația de pe teren. Ei trebuie să poată face acest lucru fără teama de a-și pierde statutul de refugiat în Europa. Aceste vizite sunt esențiale pentru ca oamenii să ia decizii în cunoștință de cauză, care vor conduce la rezultate mai bune, inclusiv la întoarceri sigure și durabile.

Răbdarea și prudența sunt esențiale, deoarece sirienii așteaptă condițiile adecvate pentru o returnare în siguranță și pentru reintegrarea cu succes în comunitățile lor. Întrucât mulți sirieni încep să se întoarcă acasă, UNHCR este pregătit să îi sprijine. După ani de strămutare, aceasta ar putea fi o ocazie îndelung așteptată pentru mulți dintre ei de a-și încheia călătoria de refugiați și de a opta pentru o soluție durabilă prin întoarcerea în Siria. La fel cum Uniunea Europeană și UNHCR i-au susținut pe tot parcursul exilului lor, vom continua să îi susținem pe măsură ce se întorc și reconstruiesc o nouă Sirie.

Jean-Nicolas Beuze este reprezentantul UNHCR pentru UE, Belgia, Irlanda, Luxemburg, Țările de Jos și Portugalia; anterior, a fost reprezentant în Irak, Yemen și Canada. Are peste 27 de ani de experiență în activitatea ONU pe teren și la sediul central în domeniul drepturilor omului, al menținerii păcii și al protecției copiilor.

Copyright: Camille Le Coz

Punerea în aplicare a noului Pact privind migra?ia ?i azilul ar putea pune la încercare proiectul european

Noul Pact al UE privind migrația și azilul, considerat o etapă istorică în momentul adoptării sale, în mai 2024, nu și-a demonstrat încă utilitatea. Provocările cu care se va confrunta în 2025 vor fi însă considerabile: dat fiind contextul geopolitic extrem de incert, complexitatea inerentă a pactului și termenul scurt prevăzut pentru a-l implementa vor necesita prudență și un adevărat exercițiu de echilibristică – o analiză de Camille Le Coz, de la Migration Policy Institute Europe (MPI Europe)

Începutul anului 2025 aduce întrebări presante cu privire la viitorul politicilor în domeniul migrației în Uniunea Europeană (UE). Noua Comisie Europeană a stabilit o direcție clară în planul său de punere în aplicare a noului Pact privind migrația și azilul, însă schimbarea circumstanțelor amenință să devieze atenția politică și resursele către alte obiective. Viitoarele alegeri din Germania adaugă un nou element de incertitudine, alături de consecințele prăbușirii regimului Assad și de traiectoria imprevizibilă a războiului din Ucraina. Discuțiile privind modelele de externalizare continuă, însă aceste eforturi se desfășoară adesea mai curând ca manevre politice izolate, decât ca parte a unei strategii europene coerente. Între timp, migrația este utilizată în continuare ca o armă la frontiera poloneză cu Belarus, iar această instrumentalizare suscită tot mai multe abateri de la legislația UE. Anul acesta va fi esențial pentru a afla dacă Uniunea Europeană poate urma o abordare care să promoveze încrederea și să asigure acțiunea colectivă atât de necesară, sau dacă se va confrunta cu o fragmentare suplimentară.

În mai 2024, mulți factori de decizie europeni au salutat adoptarea pactului ca pe o etapă istorică, după ani de negocieri dificile. La acel moment, cu puțin timp înainte de alegerile europene, acordul a demonstrat capacitatea blocului european de a se uni și de a aborda unele dintre cele mai dificile probleme. În centrul obiectivelor pactului se află abordarea tensiunilor legate de responsabilitate și solidaritate, evitarea percepției că criza migrației nu se va încheia niciodată și armonizarea discrepanțelor dintre procedurile de azil din statele membre. Deși noul cadru se bazează în mare măsură pe sistemul existent, el introduce măsuri mai stricte, cum ar fi procedura sistematică de screening, procedurile consolidate de azil la frontieră și de returnare, precum și excepții de la normele comune în timpul unei crize. Pactul susține, de asemenea, o mai mare europenizare, caracterizată de solidaritatea obligatorie, de roluri consolidate pentru instituțiile și agențiile UE și de creșterea finanțării și a supravegherii la nivel european.

Această creștere a credibilității UE în ceea ce privește gestionarea în comun a migrației ar putea fi însă de scurtă durată dacă europenii nu reușesc să pună în aplicare noile norme până în mai 2026. Termenul foarte scurt creează mari probleme, deoarece pactul impune instituirea unui sistem complex, mobilizarea de resurse, precum și recrutarea și formarea personalului, în special pentru statele membre din prima linie. Deși statele membre au elaborat planuri naționale de acțiune, o mare parte a lucrărilor s-a desfășurat în spatele ușilor închise, fără mesaje politice. Lipsa acestor mesaje generează un risc tot mai mare, deoarece, pentru a menține echilibrul fragil la nivelul UE, este esențial să se asigure o orientare politică.

În plus, punerea în aplicare a noului sistem necesită formarea unor coaliții de părți interesate. Agențiile naționale pentru azil joacă un rol central în transpunerea textelor legislative complexe în cadre practice, iar agențiile UE, în special Agenția UE pentru Azil, au deja un rol esențial în acest proces. La fel de importantă este și implicarea organizațiilor neguvernamentale pentru a le valorifica expertiza și pentru a asigura, printre altele, accesul la consiliere juridică și la supravegherea noilor proceduri. Pentru a sprijini aceste eforturi, sunt necesare mai multe abordări bazate pe colaborare, inclusiv consultări periodice, mecanisme solide de schimb de informații și grupuri operative operaționale care să se reunească periodic.

Între timp, s-a acordat o atenție deosebită strategiilor de externalizare, un număr tot mai mare de capitale europene considerându-le soluția rapidă la provocările cu care se confruntă UE în materie de migrație. Acordul Italia-Albania a stârnit numeroase dezbateri cu privire la capacitatea sa de a gestiona mai bine migrația mixtă, poziționând-o pe Giorgia Meloni ca figură marcantă în acest domeniu în întreaga Europă. Cu toate acestea, el nu a avut încă niciun rezultat și rămâne un acord bilateral, excluzând contribuțiile din partea altor parteneri europeni. Între timp, alte guverne propun diverse modele alternative, cum ar fi centrele de returnare, și modalități de a le integra într-o abordare la nivelul UE.

Este de așteptat ca returnarea să ocupe un loc central în dezbaterea politică din lunile următoare. Într-adevăr, o parte a pactului depinde de accelerarea returnărilor, în special în cazul persoanelor care fac obiectul procedurilor la frontieră în statele din prima linie. Comisia și statele membre încearcă să abordeze această urgență, lăsând în același timp o marjă pentru proiecte-pilot de centre de returnare, în timp ce propunerile de revizuire a Directivei privind returnarea sunt așteptate în luna martie. Având în vedere termenele scurte, există riscul ca europenii să nu reflecteze pe deplin asupra învățămintelor desprinse de pe teren, în pofida progreselor înregistrate în ultimul deceniu în domenii precum informarea, consilierea, sprijinul pentru reintegrare și învățarea reciprocă la nivelul UE. În plus, Europa trebuie să dea dovadă de prudență, astfel încât experimentele cu modele de externalizare să nu îi afecteze relațiile cu țările de origine și nici statutul de care se bucură, în general.

Acest exercițiu delicat de echilibristică se desfășoară într-un mediu extrem de incert, ceea ce face ca punerea în aplicare a pactului să devină un test nu numai pentru gestionarea migrației, ci și pentru proiectul european, în general. Situația de la frontiera poloneză, în special, evidențiază provocări specifice în ceea ce privește respectarea normelor obligatorii sub presiunea unui vecin ostil. În ceea ce privește Siria și Ucraina, capitalele europene trebuie să fie pregătite pentru evoluții neprevăzute. În anul următor, va fi esențial ca UE să se dovedească un lider puternic pentru a pune în aplicare noi norme și pentru a continua explorarea inovațiilor care se aliniază la o abordare comună și, totodată, o consolidează. Aceasta implică concentrarea eforturilor pe construirea de parteneriate reziliente cu țările prioritare și evitarea deturnării resurselor prin manevre politice.

Camille Le Coz este directoare asociată la Migration Policy Institute Europe, un institut de cercetare cu sediul la Bruxelles, care urmărește o gestionare mai eficace a sistemelor de imigrație, de integrare a imigranților și de azil, precum și obținerea unor rezultate pozitive pentru nou-veniți, familiile de imigranți și comunitățile-gazdă.

Copyright: Schotstek

Schotstek: Un exemplu de promovare a egalit??ii de ?anse ?i a diversit??ii în posturile de conducere

Originea și mediul social nu ar trebui să constituie niciodată obstacole în calea succesului, scrie Evgi Sadegie, directoare executivă a Schotstek, o organizație cu sediul la Hamburg și Berlin, care promovează egalitatea de șanse și diversitatea culturală în mediul profesional. Programele de burse de studiu oferite de Schotstek, unice în categoria lor, urmăresc să sprijine tinerii inteligenți, ambițioși și motivați care provin dintr-un context de migrație în parcursul lor către poziții de conducere în cercetare, întreprinderi și societate. Schotstek le permite studenților talentați și tinerilor profesioniști să își atingă întregul potențial, ajutându-i să construiască rețele solide și să dobândească competențe adecvate.

Evgi Sadegie

Germania este o țară diversă din punct de vedere cultural, dar acest lucru nu se reflectă aproape deloc la nivel de funcții de conducere în sectoarele economic, științific, cultural și politic. Persoanele care provin dintr-un context de migrație se confruntă adesea cu obstacole care exacerbează inegalitățile sociale, lasă nevalorificat potențialul lor de inovare și subminează coeziunea socială. Prejudecățile, oportunitățile educaționale inegale și lipsa de modele pozitive și de rețele de contact împiedică avansarea în carieră a multor persoane talentate.

Schotstek a fost înființată în 2013 de către Sigrid Berenberg, o avocată care a dedicat ani întregi promovării justiției sociale și a diversității, și de prietenii săi, care împărtășesc viziunea sa. Organizația urmărește să deschidă calea către poziții de conducere pentru tineri inteligenți, ambițioși și motivați care provin dintr-un context de migrație. Ca atare, ea sprijină, prin acordarea de burse, tineri cu rezultate excelente, care vor deveni viitoare personalități influente și factori de decizie. Timp de mulți ani, Sigrid Berenberg s-a implicat pe deplin în gestionarea acestui program pe bază de voluntariat.

Schotstek este o societate fără scop lucrativ sprijinită prin donații și inițiative desfășurate în comun cu alte societăți. Programul său este puternic sprijinit de o rețea de parteneri, organisme consultative și simpatizanți – toți factori de decizie la nivel înalt proveniți dintr-o gamă largă de sectoare și culturi. Merită menționat că trei dintre cei șapte parteneri și actuala directoare executivă au fost, ei înșiși, bursieri ai programului. Acest lucru demonstrează că Schotstek oferă o responsabilitate tot mai mare talentelor pe care le sprijină, având astfel un impact de durată.

Schotstek oferă un sprijin unic de acest gen studenților și tinerilor profesioniști prin intermediul a două programe paralele: un program destinat tinerilor studenți, cu sediul la Berlin, cu un număr maxim de 25 de studenți pe an, și un program destinat tinerilor profesioniști, cu sediul la Hamburg și Berlin, cu un număr maxim de 20 de studenți pe an. În urma unui program de formare obligatoriu de doi ani, participanții devin membri permanenți ai rețelei și pot lua parte la evenimentele sale.

În centrul viziunii Schotstek se află construirea unor rețele solide: numeroși tineri proveniți dintr-un context de migrație nu au acces la contactele profesionale și sociale atât de importante pentru a avansa în carieră. Schotstek îi pune în contact cu foști bursieri ai programului, cu organisme consultative și cu experți din domeniul întreprinderilor, științei, politicii, culturii și societății. Evenimente periodice, cum ar fi seri tematice și discuții cu personalități importante, promovează schimburile și extind orizonturile tinerilor bursieri. Aceste legături generează oportunități de carieră și creează o comunitate care face posibile sprijinul pe termen lung și succesul reciproc al participanților. În prezent, absolvenții acestui program joacă un rol esențial, prin împărtășirea cunoștințelor și a rețelelor lor și prin extinderea continuă a sferei de influență a organizației.

Schotstek oferă ateliere și îndrumare menite să pregătească în mod specific participanții pentru posturi de conducere. Formarea oferită consolidează competențele-cheie, cum ar fi capacitatea de comunicare, încrederea în sine și competențele de lider. Participanții beneficiază, de asemenea, de sprijin personal printr-un program de mentorat. Aceștia sunt puși în legătură cu profesioniști și manageri experimentați, care le pot oferi informații valoroase cu privire la mediul profesional, îi pot sprijini în planificarea carierelor lor și îi pot ajuta să facă față provocărilor profesionale. Mentorii acționează ca modele de urmat, încurajând participanții să urmărească obiective profesionale și să depășească obstacolele.

O altă caracteristică specifică a programului Schotstek constă în promovarea participării la viața culturală. Participanții vizitează muzee, teatre, opere, galerii și alte instituții culturale. Acest lucru consolidează educația lor culturală, dezvoltarea lor personală și identificarea cu orașele lor de origine. Astfel de experiențe le extind orizontul și promovează un sentiment de apartenență.

Schotstek urmărește să încurajeze diversitatea la nivel de posturi de conducere. Originea și mediul social nu ar trebui să mai reprezinte obstacole în calea succesului. De la înființarea sa, Schotstek a sprijinit deja sute de tineri, peste 240 de participanți și absolvenți fiind activi în cadrul său. Mulți dintre ei sunt implicați în Consiliul consultativ al absolvenților sau joacă rolul de ambasadori, sprijină activitatea platformelor de comunicare socială sau își împărtășesc experiențele în calitate de prieteni sau mentori. Orice persoană care a beneficiat de o bursă Schotstek rămâne membru permanent al rețelei; acest model permite succesul pe termen lung. Extinderea programului la Berlin în 2023 arată că acest concept poate fi pus în aplicare cu succes și în alte orașe.

Schotstek este mai mult decât un program de sprijin – este o mișcare care arată în mod admirabil cum poate fi promovată și evidențiată diversitatea în posturi de înaltă răspundere. Schotstek creează oportunități care merg dincolo de succesul individual și oferă un exemplu al modului în care Germania își poate valorifica pe deplin potențialul ca țară de imigrație. Prin promovarea talentelor remarcabile și prin eliminarea barierelor, programul joacă un rol esențial în modelarea unei societăți mai echitabile și mai adaptate la exigențele viitorului, element esențial într-o lume globalizată.

Evgi Sadegie, titulară a unui master de studii turce, este directoarea executivă a Schotstek gGmbH și a fost ea însăși bursieră a acestei organizații în 2014. Înainte de a ocupa funcția sa actuală, a condus proiectul de mentorat „Yoldaș” din cadrul Fundației Civic din Hamburg, care sprijină copiii din familii defavorizate din punct de vedere socioeconomic vorbitoare de limba turcă. Astfel, ea a promovat egalitatea de șanse dintr-o altă perspectivă importantă. Prin vasta sa experiență în gestionarea proiectelor, în special în domeniul mentoratului și al cooperării interculturale, ea se implică activ în promovarea diversității și a integrării în societate.

Copyright: Almir Hoxhaj

Albanezii nu sunt bineveni?i: Provoc?rile, adaptarea ?i speran?ele unui imigrant

Almir Hoxhaj, imigrant albanez în Grecia, vorbește acum greaca de parcă ar fi limba sa maternă. După mai bine de 30 de ani petrecuți în Grecia, el se simte parte a țării, însă adaptarea la societatea elenă, unde cuvântul „albanez” este folosit chiar ca o insultă, nu a fost ușoară. Aceasta este povestea vieții sale.

M-am născut într-un mic sat din regiunea Vlorë, unde am locuit până la vârsta de 12 ani. Familia mea s-a mutat la Tirana, dar în 1997, am luat decizia dificilă de a căuta un viitor mai bun în Grecia. La acea vreme, după deschiderea granițelor, era ceva obișnuit ca albanezii să caute siguranță în Grecia; granițele terestre făceau ca traversarea să fie, cel puțin în teorie, mai ușoară. Am trecut granița pe jos de optsprezece ori. Mi-era frică de mare. Îmi amintesc chiar și ultimul meu drum pe jos până la Veroia, care a durat cinci zile și în timpul căruia, în ciuda ploii neîntrerupte, îmi era incredibil de sete. Când am ținut, în sfârșit, un pahar plin cu apă în mână, acesta nu a fost suficient pentru a-mi stinge setea. Așa a început viața mea în Grecia. Cu un pahar plin de apă în mână.

Primul meu contact cu țara a avut loc la vârsta de 15 ani, când am trecut granița, în secret, pentru prima dată, împreună cu câțiva prieteni. Nici măcar nu ne-a trecut prin minte că făceam ceva ilegal. Dacă aș fi putut zbura spre Grecia, aș fi făcut-o. Grecia, limba sa, mitologia și istoria sa mă atrăgeau în mod deosebit. Vara munceam din greu, încercând să-mi întrețin familia. Mutarea mea definitivă în Grecia a fost plină de provocări: incertitudine juridică, rasism și probleme de integrare. Îmi amintesc clar un incident de la început. Eram acolo ilegal, fără asigurare, nu cunoșteam limba – și mi s-a rupt unul dintre dinți. Singura mea opțiune a fost să mi-l scot singur, în fața unei oglinzi, cu un clește pe care îl foloseam la muncă. Gura mea era plină de sânge.

Adaptarea la societatea greacă nu a fost ușoară. Ca migrant de primă generație, mă simțeam ca un străin – ca și cum aș fi avut constant sânge în gură. Eram acolo ilegal și îmi era teamă până și să ies la o plimbare sau la o cafea. Am avut parte de dovezi de rasism peste tot, în multe forme. Un tată și-a amenințat copilul mic că îi va pune pe albanezi să-l mănânce dacă nu tace. Mi s-a refuzat intrarea în cafenele, cluburi și alte locuri; unele dintre acestea, când am mers prima dată acolo, aveau chiar un semn pe care scria „Fără albanezi”. Ne considerau murdari pentru că eram de altă religie. Relațiile dintre greci și albanezi sunt mai bune acum, deși stereotipurile continuă să existe. În Grecia, cuvântul „albanez” este chiar folosit ca o insultă. Rasismul a existat și încă mai există, dar acum este mai blând. Vremurile s-au schimbat. Cu toate acestea, rasismul persistă, amplificat de dificultățile financiare și de lipsa de educație.

Prejudecățile și discriminarea sunt adânc înrădăcinate și adesea dau naștere la modele politice și sociale extreme care se extind și ajung chiar până în Parlamentul European. Acest lucru este trist! Deși situația s-a îmbunătățit, aceste reacții rămân o realitate. Cu toate acestea, există speranță pentru generațiile tinere. Copiii noștri vor avea o șansă mai mare de a fi acceptați pe deplin. Acest lucru este valabil și pentru fiica mea în vârstă de 12 ani.

Astăzi, lucrând ca antreprenor în construcții, privesc în urmă cu sentimente amestecate. Dificultățile de adaptare și lipsa de acceptare de care am avut parte au fost o realitate cotidiană. Cu toate acestea, prin intermediul acestor provocări, am dezvoltat o înțelegere mai profundă a vieții și a importanței integrării.

Albania rămâne pentru totdeauna o parte din mine. Îmi amintesc în mod clar de anii regimului comunist. A fost o perioadă de paranoia, frică, nesiguranță și sărăcie extremă. Căderea regimului a adus ușurare, dar și noi probleme, precum șomajul și criminalitatea. Aceste experiențe m-au format; m-au învățat să apreciez stabilitatea și libertatea pe care le-am găsit în Grecia.

Personal, mă simt conectat cu Grecia. Chiar dacă inima mea se află în satul meu din Albania, viața mea este aici. Vorbesc greaca la fel de bine ca limba mea maternă. Experiențele, luptele și realizările mele mă fac să mă simt parte a acestei țări. Sper că, cu timpul, poporul grec ne va accepta pe deplin, recunoscând contribuția noastră la societate.

Migrația este o încercare plină de provocări, dar și de oportunități și, ca migrant albanez în Grecia, nu aveam cum să le evit. Povestea mea este una plină de provocări, adaptare și speranță.

În anii următori, mă văd continuându-mi viața în Grecia, care este casa mea, și văd Albania ca devenind membru egal al Uniunii Europene. Aceasta este acum patria noastră, a tuturor.

Almir Hoxhaj *are 47 de ani. Trăiește și lucrează în Tripoli, un orășel din peninsula greacă Peloponez. Are o fiică în vârstă de 12 ani. Orașul său preferat este Berlin. Vorbește și scrie fluent greacă și a tradus în greacă cartea „Saga stelelor din zori” [Το έπος των άστρων της Αυγής] a scriitorului albanez Rudi Erebara. Cartea, care descrie tragedia poporului albanez în secolul al XX-lea, a primit Premiul Uniunii Europene pentru Literatură în 2017. Deși povestea se desfășoară în secolul trecut, esența totalitarismului, fascismului și iraționalismului rămâne, din păcate, relevantă și astăzi, în forme mai „moderne”.*

Comitetul de redac?ie

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Laura Lui (ll)

La realizarea acestui num?r au contribuit

Christian Weger (cw)
Daniela Vincenti (dv)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Leonardo Pavan (lp)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanas (mg)
Margarida Reis (mr)
Millie Tsoumani (mt)
Pablo Ribera Paya (prp)
Thomas Kersten (tk)

Coordonare

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Adresa

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EESC info is published nine times a year during EESC plenary sessions. EESC info is available in 24 languages
EESC info is not an official record of the EESC's proceedings; for this, please refer to the Official Journal of the European Union or to the Committee's other publications.
Reproduction permitted if EESC info is mentioned as the source and a link is sent to the editor.

01/2025